

DIJİTAL YAYINLARI
BEYAZ DİZİ
177

7500.00

ESKİ DEĞİRMEN

Flora Kidd

ESKİ DEĞİRMEN

Elsie'nin henüz başlamadan biten kısacık evliliğinin acılarını üstünden atabilmesi için çok uzun bir zamana ihtiyacı vardı. Mark evliliklerinin ertesi günü korkunç bir kazaya kurban gitmişti. Bir yıl sonra Elsie yaşamını yeniden düzene koyabilmek için kendisine yapılan iş teklifini kabul ederek, Karayipler'deki bu küçük adaya gelmişti.

Elsie, Dorada Adası'nda ressam ve heykeltıraş Rick Greville ile tanıştı. Kendi yasasını kendi koyan bu esrarlı ve çekici adam, her şeyi çıkarı için kullanmasını çok iyi biliyordu. Kısacası Rick tehlike demektir. Ama Elsie, adadaki çini kaybettğinde ondan başka başvuracak kimsesi yoktu. Ve genç kadın çaresizlik içinde Rick'e modellik yapmayı kabul etti...

GELİŞİM YAYINLARI
Beyaz Dizi 177

ESKİ DEĞİRMEN

Flora Kidd

İngilizce adı: TROPICAL TEMPEST

Copyright: Flora Kidd
Mills and Boon Limited ve
Gelişim Basım ve Yayımlar A.Ş. (1984)
Levent - İstanbul
Tel: 1-9 24 20

Kıbrıs Satış Fiyatı: 300 TL

Dizgi: Ağaoğlu Tasarım
Baskı: Apa Ofset Basım ve Yayımlar
Kapak renk ayrımı: Fan Grafik

Bu BEYAZ DİZİ

özel kütüphanesine aittir.

BİRİNCİ BÖLÜM

Hava sıcak ve güneşliydi. Mavi gökyüzünde ağır ağır hareket eden bulutlar görülüyordu. İniş meydanında duran küçük uçaklardan ve jetlerden sarı ışıklar yansıyordu. Karayibler'deki Sint Maarten Adası'nın havaalanındaki bekleme salonunda hava boğucu ve rutubetliydi. Değişik yönlere uçacak yolcuların yüzleri telden parlamaya başlamıştı.

Anons sisteminden bir ses, çeşitli dillerde, yapılacak uçuşları haber verdi. Elsie'ye göre, anonsları yapan, herhangi bir dilde konuşuyor olabiliyordu, çünkü söylenenlerin tek kelimesini bile anlamak ya da duymak mümkün değildi. Dışardaki uçakların motor gürültüsü ile içeride bekleyen insanların uğultusu birbirine karışıyordu. Ortalık gürültü ve kargaşa egemendi.

Elsie saatine baktı. Dokuzu yirmi geçiyordu. Dorada Adası'na giden uçak on dakika sonra hareket etmeliydi. Yapılan anons belki de bunun içindi. Sorabileceği bir görevli var mı diye endişeyle etrafına bakındı. Hostes forması giyen zencî bir kadından başka kimseyi göremedi. O da Miami ve New York'a giden uçağın kalkışa hazır olduğunu haber veriyordu. Daha henüz sözünü bitirmemişti ki, bekleme salonuna doluşmuş, çoğu Amerikalı olan turistler kapıya doğru hamle yaptılar.

Anlaşılmaması güç bir duyuru daha yapıldı. Dorada uçağını kaçırmaktan adamakıllı endişelenen Elsie bu kez yakınında oturanlara baktı.

Tam karşısında genç bir çift vardı. Elsie tutuşmuşlar, çevrelerinde olanları izliyorlardı. Bakışlarıydı. 'Balayındalar herhalde,' diye düşündü Elsie ve çabucak bakışlarını başka bir yöne doğru kaydırdı. Bir yıl önce bugün, Mark'la beraber, böyle bir havaalanında, balayılarını geçirmeyi planladıkları bir ada için uçak bekliyor olabiliyorlardı. Ne var ki Mark evlendiklerinin ertesi günü bir trafik kazasında can vermişti.

Kapılmaya başladığı karamsarlıktan kurtulmak için, genç çiftin yanında oturan zenciye baktı. Elleri göğsünün üzerinde kavuşturmuş, gözlerini kapamıştı. Ondan da herhangi bir yadından bekleyemeydi. Bakışlarını bu kez, zencinin yanında oturan ve dizlerinin üzerine yataştırdığı bloknota bir sayfa çizmekte olan genç adama doğru kaydırды. Gözlerini ona dikçeyle beraber konuşup konuşmamakta bir süre tereddüt etti. Çünkü güneşten açılmış sarı saçları, mavi bluzun kumaşından solmuş gömleği ve pantolonuyla pek saygı uyandıran bir görüntüde yoktu. Genç adam birden başını kaldırdı ve rüzgârlı bir gündeki denizi hatırlatan kocaman, yeşil gözlerini Elsie'ye dikerek, «Neden hareket ettiler?» diye sordu, kızgınlıkla.

«Ben mi?» diye diklendi Elsie. «Benimle mi konuşuyorsunuz?»

«Başka kimle olabilir? Bana bakın, demin durduğun gibi kapıya doğru bak.» diye çıktı.

«Neden, neden kapıya doğru bakacağım?»

«Görüyor musun, seni çiziyorum. Birkaç dakika daha dayanabilirseydin bitirmiş olacaktım.

ama sen sabredemedin. Şimdi kapıya doğru baktı dedi elindeki defteri kaldırıp ona doğru sallayarak.

«Bunu yapmaya hakkımız yok. Resmimi çizmenizi isteniyorum.» diye ıtırız etti Elsie. Adamın, güneşten yanmış, kışkırtıcı yüzüne ve kuvvetli cüssesine baktı. Onun küstah ve başkalarının düşüncelerine saygı göstermeyen tiplerden biri olduğunu tahmin etmişti.

Genç adam birden gülümseyerek, «Çok geç, çene ve omuzlarının dışında resmini çizdim bile.» dedi. Bıçıklı dudakları, bombayaz dişlerini ortaya çıkaracak şekilde görüldü ve deniz yeşili gözleri çok eğleniyormuşçasına parladı. «Çenesiz kalmak istemezsin değil mi? Şimdi lütfen kapıya doğru bak, birkaç dakika için.»

Elsie kalkıp başka tarafa doğru gidebilirdi ama salon o kadar küçüktü ki kaçmak olanaksızdı. Genç adama doğru tekrar baktığında, yeşil gözlerde alaycı bir ifade ile karşılaştı.

«İstediginizi ancak Dorada'ya giden uçağın anonsunun yapıp yapılmadığını söylerseniz yerine getiririm. Kaçırmak isteniyorum.» dedi.

«Bu anonsların hiçbirisi anlaşılabilir zaten.» dedi genç adam. «Yalnız mı gidiyorsunuz Dorada'ya?»

«Evet.» Mesafesini korumak istediği için Elsie'nin cevabı yalın ve kısaydı.

«Tatlı mı?»

«Hayır, çalacağım.»

«Gerçekten mi?» Genç adam kaşlarını kaldırmıştı şaşkınlıkla. «Nerede? Yabancılarla iş verdiklerini hiç duymamıştım.»

«Benimki özel bir anlaşma. Altı aylığına Mrs.

Bernice Alden'in yanında çalışmaya gidiyorum,-
diyen Elsie, bir yandan da bu konuşmaya zemin
hazırladığı için kendi kendine kızıyordu. «Uçak
ne zaman kalkıyor?» diye hatırlattı ilk sorusu-
nu.

«Henüz anons edilmedi.»

«İki dakika sonra, 9.30'da kalkmam gerekiyor-
du,-» diyen Elsie, bir yandan da saatine bakıyor-
du.

«Tarifeye göre öyle, ama bu, zamanında kal-
kacağının garantisizdir. Artık Karayipler'de-
sin. Buralarda kimsenin acelesi yoktur. Ben de
Dorada'ya gidiyorum, Chuck Williams, ikinci pi-
lot, bizzat gelip uçağa binme zamanını haber ve-
recek. Böylelikle sen de buralarda kalmazsın, me-
rak etme. Şimdi lütfen kapıya doğru döner mi-
sin?»

«Peki,-» diye mırıldanan Elsie istemeyerek başı-
nı kapıya doğru çevirdi. Ama birden, aklına ge-
len bir düşünceyle yeniden aksi istikamete çevir-
ince genç adam iyice öfkelendi.

«Lanet olsun neden döndün?»

«Ya uçuş hakkında yanıyorsanız?» diye şa-
veledi ağzında.

Gelen cevap yalındı. «Bana güvenmek zorun-
dusun.»

Elsie, başını hızla kapıya doğru çevirirken ya-
naklarının yanmaya başladığını hissetti. Genç
çift ve uyukluyor gibi görünen zenci, hepeli ona
bakıp gülüyorlardı.

«Hanımefendi, arkadaşın uçuş hakkında verdi-
ği bilgi doğrudur,-» dedi zenci. «Bizim uçak diğer
büyük uçakların havalanmasını beklemek ~~zamanı~~
da. Merak etmeyin hepimiz Dorada'ya gidiyoruz.

Siz de bize takılırsınız zamanı gelince.»

Teşekkür ettikten sonra, başını kapıya doğru
çevirdi Elsie ve kendini dik tutmaya çaba sarfet-
ti. Blucinli Kâstah tarafından tekrar azarlanmak
istemiyordu.

«Hanımefendi, Rick'in resminizi çizmesine al-
dırmayın. O sürekli bir şeyler çizer. Beni hile
barda servis yaparken resmetti. Ben Denny's
Beach yakınlarında bir otelde çalışıyorum ve...»

Blucinli genç adam, «Çok konuşuyorsun Syl-
vester. Otelik de görüşüne engel oluyorsun. Bi-
raz açıl,-» diyerek hiç de kibar olmayan bir tarz-
da zenci adamın sözünü kesti.

«Peki, peki anlaşılır,-» dedi Sylvester yerine ge-
çerken. «Bu hanımı doğru dürüst çiz. Kendisi
pek güzeldi.»

Zenci adamın uluorta yaptığı komplimandan
utanan Elsie, güneşin süzülerek içeri girdiği kapa-
ya dikti gözlerini. Rick denen bu genç, çizmek
için bunca insanın arasından neden kendisini
seçmişti? Çok özel bir görünüşü olduğunu sanı-
yordu. Profili de çarpıcı değildi. Tek güzel tarafı,
hafif dalgah, güneşte altın parıltılar saçan, gür
kahverengi saçları idi.

Salona bir yığın insan daha dolmuştu. Başka
bir hostes Antigua ve Barbados'a uçacak yolcu-
lara, uçağın hazır olduğunu bildirdi. İnsanlar yi-
ne kapıya kümelendi. Birkaç dakika sonra mavimsi
üniformalı bir adam, adaklılara mahsus şivesiyle
Dorada'ya gidecek uçağın hazır olduğunu bildir-
di.

Elsie sorgu dolu bakışlarını blucinli adama doğ-
ru çevirdi. Genç adam, 'tamam' anlamında başı-
nı salladı ve bloknotuna omzundaki notaya

İçki, Çantasını ve yağmurluğunu koluna alan Elsie, balayındaki çifti takip etti. Binış kartına baktıktan sonra üniformalı görevli, birkaç yüz metre uzakta duran küçük gümüş renkli uçağı işaret etti. Dışarı çıkusunda güneş parlıyordu ve Elsie aceleyle gözetkilerini taktı.

Uçak, bugüne kadar hindiklerinin en küçüğüydü. Oturma yerleri şu kadarla sınırlanmıştı ve sadece on altı adetti. Ona sağda en öndeki yeri vermişlerdi ve bulunduğu yerden pilot kabinini görebiliyordu. Herkes yerleşince, hosteslik görevini de üstlenmiş olan ikinci pilot, acil durumlarda ne yapılması gerektiğini gösterdi ve herkesi iyi uçuşlar diledi. Kendisi de pilot kabinindeki yerine doğru yönelerek kapıyı arkasından kapadı.

Elsie, oturmanın üzerinden arkasındaki yolcuların gözünü. Genç çift hemen arkasında oturuyordu ve aradaki boşluğa rağmen elele tutuşuyorlardı. Yeni evli çiftin arkasında Sylvester vardı. Öbür yanda oturan bir başka zenci ile çene çalıyordu. Onların arkasında üç kişi daha vardı. Elsie'nin resmini çizen Rick ise, onların arkasında sol tarafta oturuyordu.

Uçak Phillipsburg havalanının üzerinden denize doğru havalandı. Kolbununda geriye yaslanmış Elsie, yanındaki pencereden, engin mavimsi üzerinde, güneş ışınlarıyla oluşan gölge oyunlarını ve neredeyse mor bir renk almış olan denizi seyrederken, kendini gittikçe artan bir heyecan dalgasına kapılmaya başlamıştı. Doğup, büyüdüğü ve yirmi üç yıllık ömrünü geçirdiği, Kanada'nın doğu kıyısındaki liman şehrinde, varacağı yere kadar uzanan yolculuğun son aş-

amasına gelmişti artık.

Kardan, burdan, sisten ve kentlin kasvetli sokaklarından, sıcak, güneşli, palmiyeler ve kumlarla bezanmış bir beldeye doğru yol alıyordu. Elsie, son bir yıldır, kent müzesinin Tarih Bölümünde sekreter olarak çalışıyordu. Buraya gelmek için şpinden ayrılmıştı. Şimdi, güneşin aydınlatığı minik bulutların arasından, çarpıcı güzellikteki adalar ve tropikal bir denizin üzerinden hedefine doğru yol almaktaydı.

İzlenmekte güçlük çekiyordu. Düşleri gerçekleştirdiyordu sanki. Yine de gelmeye karar vermeden çok tereddüt etmiş. Mark'ın ölümünden bu yana etrafına ördüğü koruyucu duvarın dışına çıkmaya çekinmişti. Bernice Alden'in, Dorada'daki altı aylık iş anlaşmasını bu nedenle neredeyse geri çeviriyordu.

Aynı dairayı paylaştığı arkadaşı Kathy Nolan olmasaydı, şimdi buralarda olamazdı. Onu teşvik eden Kathy olmuştu.

Elsie ona bu iş teklifinden bahsedince, «Kim bu Bernice Alden? Nerede tanıştınız?» diye sormuştu Kathy.

«Bir tarihçi. Burada doğmuş. Tahsilini de burada tamamladıktan sonra üniversitede tarih profesörlüğüne atanmış. Birkaç yıl önce, ilk kızı olan Harvey Alden ile evlenmiş. Harvey Alden'den bahsedildiğini duymuşsundur.» demişti Elsie.

«Kereste ucarelere atılıp şimdi neredeyse bütün bölgeyi satın almış olan milyoneri buralarda kim tanımaz? Yıllarca önce kendini emekliye ayırtıp Karayibler'de bir yere çekilmemiş miydi? Şirketi şimdi oğulları yönetiyor.»

«Tamam. Dorada Adası. Bernice da onunla bir-

Hkte oraya yerlekti.

-Kaç yaşıda bu hanım?

-Sanırım altmışlarında.

-Eh adama göre opey genç. Harvey Alden, öldüğünde, sekseninde filandı sanırım. Bu kadar yaşlı biriyle neden evlendi sence. Serveti için mi?

-Bilmiyorum, emsürümde de değil,- dedi Elsie.

-Tek istediğim, çok sevimli bir kimse olduğudur. Son birkaç aydır üvey çocuklarını ziyarete geldiğinde, bir yandan da on dokuzuncu yüzyılda, Kanada Deniz Yolları'yla Karayip Adaları arasındaki ticareti araştırıyor. Bunun için de her gün müzeye uğrayıp çalışmalar yapıyor. Bildiğim kadarıyla Dorada ve diğer şeker üreten adaların tarihçesini yazıyor. Araştırmalarına yardımcı olurken arkadaş olduk.

-Şimdi de kitabı yazmasına yardımcı olman için senin Dorada'ya gitmeni istiyor, değil mi?- diyerek Elsie'nin sözlerini tamamlamıştı Kathy, kıvrık saçlı başını sallayarak. -Elbette ki gideceksin sen de. Mutlaka gitmelisin. Böyle bir fırsat her zaman ele geçmez. Hiç değilse bu şekilde kendine acıtmaktan kurtulursun!

Arkadaşının edyliliklerinin doğru olduğunu bildiği halde içerişerek, -Hiç de kendime acıyor filan değilim,- diye itiraz etmişti Elsie.

-O zaman neden, Mark'ın ölümünden bu yana hiçbir eğlenceye katılmadın, yeni kimseyle tanışmak için herhangi bir çaba sarf etmedin? Neden kabuğuna çekilip kaldın?

-Çünkü istemedim,- diyerek onun sözünü kesmişti Elsie, kızgınlıkla.

-Seni duyan da dul kalan tek kadın sensin zanneder. Tutumun bunu gösteriyor. Ölümün hayal kırıklığına uğratmış tek kişi sen değilsin. Birçok yeni evli senekine benzer durumların

karşılaşmıştır.

-Duymak istemiyorum!,- diye bağırıyordu Elsie. -Evet belki bu tür bir olay ilk benim başıma gelmiyor, ama bu düşünce, acılarımı hafifletmek için yeterli değil. Mark'ı seviyordum...

-Emin misin? Belki de içinde yarım kalmış bazı şeyleri sağlayacak bir babaya ihtiyacın vardı. Sana verebileceği birçok şeyi olan, başarılı bir kimsenin himayesine girmek...

-Nasıl bu kadar kötü şeyler söyleyebilirsin?- derken Elsie'nin sesi neredeyse çığlığı andırıyordu. Uzun zamandır bu kadar sinirlenmemişti. -Birbirimize aşktık ve tüm programlarımızı ortak bir yaşam üzerine kurmuştuk. Bu yüzden geçeyi geçirdiğimiz otelden çıkıp da o sabah... geri dönmeyince... böyle bir çoka girdim.

-Tamam işte hata burada. Her şey fazlasıyla mükemmel görünüyordu. Kalkedisi masalı gibi. Zavallı yetim kız, yoksulluktan ve her gün dokuz - beş arası çalışmaktan, yakışıklı Prenz tarafından kurtarılır. Nasıl da renkli ve ruhsuz bir öykü. En ufak bir romantizmden yoksun!,- derken, Kathy, Elsie'nin huzursuzluğundan etkilenmiş benzemiyordu.

-Bana göre romantikti. Ben her şeyin düzenli ve programlı olmasını isterim. Mark da benim gibi düşünürdü,- diye kendisini savundu Elsie, gözlerini inatla Kathy'ye dikerek. -Sen zaten ondan hiç hoşlanmazdın,- diye suçladı arkadaşını.

-Evet, çünkü senin kişiliğine hiç önem vermiyordu. Onu bir tek kendisi ilgilendiriyordu. Seni ise, ihtiyaçlarına cevap verecek, evini temiz tutup, yemek pişirecek ve koluna takıp iş arkadaşlarıyla yapacağı toplantılara götürülecek bir araç olarak görüyordu yalnızca,- dedi Kathy. Elsie'ye acırcasına bir bakış fırlatarak. -Şimdi

Yakışıklı Prenses'in, Küllüedisi'nin, üvey ablalarına neden tercih ettiğini anladın mı? Ev işlerinde o daha başarılıydı da ondan!»

«Mark benimle söylediğin nedenler için evlenmedi! Kimseyle çıkıp, görüşmek istemememe gelince, onun öldüğüne hâlâ inanamıyorum. Her an kapının çalacağını ve açıldığında onu karşımda bulacağımı ümit ediyorum.»

«Ruhşuz ve karamsarsın!» derken Kathy ürpermisti. «Bu şekilde düşünmeye devam edersen ruhsal dengeni bozarsın!»

Birden yerinden fırlayıp küçük masanın etrafında dolanarak Elsie'ye doğru anılmış ve arkadaşını kucaklayarak,

«Seninle tartışmak istemiyorum.» demişti. «Ancak uzun zamandır da bunları sana söylemek istiyordum. Kendini, gereğinden uzun süren bu yasta, yıkılıyorsun. Son zamanlarda kendine şöyle bir bakın mı? Ne kadar da zayıfladın ve sızıldın. Mark Stevens'in evlendiği kız bu muydu? Geri dönecek olsa bile seni bu halinle tanıyamaz. Ona, karışan karşıya geçerken araba çarp-tı diye sen de bir yıldır yaşamaktan vazgeçtin. Artık aklını başına topla da Bernice Alden'in teklif ettiği şu işi kabul et. Kendini de diri diri gömmekten vazgeç.»

«İyi niyetlisin, biliyorum ama... ama ben Mrs. Alden'in benden beklediğini verebileceğimden emin değilim, çünkü neticede sadece bir sekreterim. Tarih Bölümünde çalışmakla beraber... bu... bu konuda hiçbir bilgim yok.» diye kekeleydi Elsie.

«Bu onun sorunu. Yeteneklerin hakkında bir bilgisi olmalı ki bu işi sana teklif etti. Gitmeli-sin. Belki, güneşte iyice yanmış bir çapkınla bir ilişkiye girersen de, biraz eğlenir, Mark'ı bütünüyle aklından çıkarırsın...»

«Ben mi ilişkiye girecekmişim! Bana göre işler değil bunlar.» diye gülererek savuşturmuştu bu düşünceyi Elsie.

«Sana göre bir iş olup olmadığını nereden biliyorsun? Hiç denedin mi?» diye ısrar ediyordu Kathy hâlâ.

«Bugüne kadar bu tür bir yaşantının olmadığını pekâlâ biliyorsun. Ben senin gibi değilim. Bedenini tanıdığım tek erkek Mark oldu.» derken, Elsie'nin sesi fısıltıyla çıkmıştı. Mark ile tek bir gece, düğün gecesini geçirmiş, pek de tatmin olamamıştı. Ümit ettiği ve hayalinde canlandırdığı bu değildi, ama bunları Kathy'ye nasıl anlatabilirdi?

«Bu şekilde kendini herkesten çeker, kendi kabuğunda yaşarsan başka kimselerle de ilişkiye giremezsin. Lütfen şu kararını ver artık. Ne zaman bildirmen gerekiyor?» diye sordu Kathy ısrarla.

«Yarın. Öbür gün Dorada'ya gidiyor. Cevabın olumlu olursa, müzedeki işimden ayrılır ayrılmaz, yolculuğum için gerekli işlemlere girişecek. Ama teklif ettiği iş çok kısa bir süre için. Altı ay sonra döndüğümde yeni bir iş aramam gerekecek.»

«Ne olur sanki? Şahane bir tecrübe olur senin için. Kaybodecek neyin var ki? Kâf kokan müzedeki bir iş sadece!»

Kathy o akşam gezmeye çıkınca tartışma kesilmişti. Ancak Elsie'nin kafası karışmış, kendisini, bir de arkadaşının bakış açısından incelemişti. Küçük yatak odasının aynasında görüntüsüne dikkatle bakmış, ne kadar soluk ve ruhşuz göründüğünü bu kez kendisi de fark etmişti. Kendisine acıyor muydu? En çok, arkadaşının bu suçlaması yaralamıştı onu. Küçük yaşta öksüz kalmış, önce bir yetimler yurduna gönder-

almış, sonra da onu seven fakat biraz da gereğinden fazla sıkıcı üvey bir anneyle baba tarafından büyütülmüştü. Bu yüzden kendisine hiçbir zaman acınmamıştı. Tersine, hayata karşı olan olumlu tavrından ve insanlara sevecenlikle yaklaşmasından dolayı kendisini beğenirdi.

Gönlünde daima romantik bir aşk beklentisi beslemişti. Her yönden ideal biri ile, ömür boyu sürecek bir beraberlik... Mark'ı bu kalıba oturtmuş, onun ani ölümü ise gelecekle ilgili tüm beklentilerini yıkmış ve onu derin bir ümitsizliğe sürüklemişti.

Bütün gece Kathy'nin söylediklerini düşündü durdu. Neticede arkadaşının haklı olduğuna kanaat getirdi. Acıma ve pişmanlık duyguları yaşamla arasına girmemeliydi. Mark'ı ve anıları bir yana atmanın, tek başına ayakta durmayı öğrenmenin ve tüm yaşamını geçirdiği bu kenti ve tanıdık yüzleri bırakıp bir maceraya atılmanın zamanı gelmişti.

Ertesi gün müzedeki patronuna işinden ayrılacağını, Bernice Alden'a da, onunla çalışmaya hazır olduğunu bildirdi. Bernice bu kararına çok sevinmiş, mart başında Elsie'nin Dorada'da olması planlanmıştı. Ve işte, mart ayının ikinci günündeydiler ve Elsie hedefine yaklaşıyordu.

Elsie tekrar camdan dışarıya baktığında, fena halde şaşırdı. Evet hedefine yaklaşıyordu ama gereğinden fazla. Ağaçlarla kaplı tepeler çok yakın görünüyordu. O kadar yakın ki camı açabilecek olsa, ağaçların yapraklarını yakalayabilirdi. Uçak nereye gidiyordu? Uçağın yere bu kadar yakın uçmasından paniğe kapılan başka kimse var mı diye korkuyla etrafına bakındı. Bir tek arkadaki genç çift endişelenmişse benziyordu. Halâ el eleydiler ve korkulu gözlerle camdan dışarıya bakıyorlardı. Diğer yolcular gayet ra-

hattılar. Dışarıyla ilgileri yokmuş gibi görünüyordular.

Birden motorun gürültüsünde bir değişiklik oldu. Uçak, dağın yamacından aşağıya doğru dikine süzölmeye başladı. Şimdi altlarında yemyeşil bir yarımada, ortasında da bir havaalanı görünüyordu. Uçak artık denize düşüyormuş gibiydi. Elsie gözlerini kapadı ve nefesini tuttu. Bir süre sonra bir sarsıntıyla gözlerini açtı. Uçak yere inmiş, son sürat, havaalanı binası olarak kullanılan kırmızı damlı barakaya doğru ilerliyordu.

Uçaktan son inen Elsie oldu ve diğer yolcuları izledi. Hava çok sıcaktı. Palmiyeler hafif bir mehtemle sağa sola doğru eğiliyorlardı. Güneş olanca kuvvetiyle Elsie'nin başını ve boynunun arkasını kavuruyordu. Binaya vardığında naylon çorapları bacaklarına yapışmış, ayakları şişmişti. 'Keşke tayyörümün ceketini çıkartsaydım,' diye içinden geçirdi.

İçerde, genç çiftin arkasında, pasaport işlemlerini tamamlamak için sıraya girdi. Geriye kalan yolcular adada oturuyor olmalıydılar ki hepsi de bagajlarını almak üzere bekleme salonuna yönelmişlerdi.

Pasaport işlemleri bitince, Elsie bavullarını aldı ve çıkış kapısında bulunan gümrüğe doğru ilerledi. Birkaç dakika sonra tekrar dışarıda, güneşteydi.

Birden etrafını 'Taksi ister misiniz?' diyen esmer tenli, renkli giysili çetörler kapladı. Hepsisi de umutla ona bakıyor ve gülümsüyorlardı.

'Hayır, teşekkür ederim,' dedi Elsie. Bernice Alden'ın, adaya vardığında ne yapması gerektiği konusunda söylediklerini hatırlamıştı birden.

Elsie bavullarını yere bıraktı ve tayyörünün ceketini çıkarttı. Çevresine bakınırken uzun boylu,

rek devam etti

-Hayır, hiç duymadım, Amerikalı sanatçılar

3.

bahiyordu

du

açaçlarıyla süslüydü.

kimselere yaptıklarını açıkladı.

11. > diye cevapladı Elsie.

Kocam

tandı

tünden bir kez daha harabeye bakarken.

yıdan ayrılan kesimine sarmıştı.

Ceketini ve yağmurunu arabada bırakan Elsie, muntazem bahçede Tracy'yı takip etti. Bernice Alden küçük bir masada oturuyordu ve sol bacağını başka bir sandalyeye uzatmış, okuyor-

Tracy neşeli bir edayla, «İşte yardımcını getir 1.37» dedi.

Bernice elindeki kağıtları bırakıp, «Seni görmek beni memnun etti» dedi guumseyerek

«n?» Sonra elindeki zili üç kez çaldırdı. Elsie sı

«Bir an önce çıkartmak için can atıyordu

«Ben yemek yemeyeceğim Hemen çıkıyorum
Hoşça kal» dedi Tracy

Güneşin üzere arkasını dönen Tracy'ye, «Nereye gidiyorsun?» diye sordu Bernice

«Denny'nin Oteline. Birne sözüm var,» diye cevap verdi sarışın kadın

«Kim? Lütfen derhal geri dön Oraya gitme

«Kadın nefes nefese kalmıştı

ve evin arkasında kayboldu.

başını salladı

«Ne yaparagımı bilemiyorum Tracy üvey oğlu-

verdi

di.

«Peki o zaman kanatlar ne işe yarardı?» diye sormaya devam etmişti Elsie.

«İçerdi.»

«Kerem üretilmesi gibi yani,» demişti Elsie.

«Oldu?» diye sormuştu Elsie.

«İle uğraşarak geçirdi.»

e kuan kasina ne

ularine kims

bile. O garip sanatçı
kadar.

le affetmeyecekti anlaşılan.

...nüyordı. Bununla birlikte, limanda resimleri

gidiyor? diye sordu.

mak ister misiniz?.

eki düzenliğe bakan biri, bir gece önce

di

suyun yüzüne çıktı.

mamak için ayaklarını çırpıyordu.

da elbette

yüzükoyun dönüp havuzun ucuna kadar
Daha gençken, ona birçok kupa kazandı
suratlı serbest tarzda yüzüşü ile, havuzun
ndan bir ucuna gitti

ıçın, havuzun kenarına tutunup ken-
alırken, ıslak saçlarını geriye savurdu ve
geldiği yöne döndü. Altın sarısı saçları

uzatmış, masalardan birinde oturuyor ve

gölgesi altında ise, beyaz tişörtünün ve

kadar iyi bir yüzücü olduğunu hiç tahmin
dedi Tracy, sesinde alaycı bir havay-
•O kadar terbiyeli ve

diye ekledi •Ve bir o kadar da tutucu!-
a tesadüf eseri, eşyalarını Rick ile Tracy
a duran sandalyelerden birine bırak

ıp, içeriye girebilirdi Rick Greville'in.

3 masalarına yaklaştı

Tracy

ım orada, Y.W.C.A.'nın havuzunda, diye
geçirirken

Ken ile aynı şehirde oturuyor, diyeerek
a bulundu Tracy, Rick'e •Sizleri tanıştır
sınız zaten Sint Maarten Ha

mişti.

diye söyleyerek ayağa kalktı

çerken otomobil çarptı, dedi

ya devam etti genç adam.

«Daha yirmi dört saat bile olmamıştı».

bu?

G.M

halde ru-
den hız-
luçbir erke-

•San

•Elsie'nin sesi çok sert çıkmıştı

dedi: •Ama madem görmek istiyorsun, neden

rinden vereyim •

Elsie, •Hayır,- derken bir yandan da mazeret

san normal ücretin iki katını veririm. • Teklifin
de diretiyordu.

•Hayır, hayır • dedi Elsie başını sallayarak

•Arayan Kendi ve benı denethiyordu! Yarın

söylüyor, • diye söylendi

Durumu fırsat bilen Elsie, sessizce eve doğru
erken, Tracy'nin bunu fark etmeyeceğini

d

ve bençaldıer Bu nedenle de sanatlarını her-
kesten ve her şeyden önde tutarlardı. Rick de

yanıyordu

a geçirdi ve ev
üşüncelerini dü

yordu. Bu, Tamar'ın arkasındaki d

neydi. Buna rağmen Elsie merakını tatmin et

— Sonra kuvvede kapıya abandı. Koca ka-
pı yerinden bile kımıldamamıştı. Birkaç kez da-
ha, umutsuzca bu işlemi tekrarladı.

Terin vücudundan fışkırmaya başladığını his-

— niden. Eleriyle bütün kapıyı bir kere daha yok-
ladı. İçerden açmanın imkanı yok gibiydi. Bu-
— vez kuvvede tekmeledi ama kapı yerinden oyna-
mad.

Çabalamaktan nefes nefese kalmıştı. Terken
— isanmış alından saçlarını geriye itti ve içinden,

— ki de 'Bu kadar malzemenin arasında bir balta
olmalıydı. Olması şartı'

On dakika sonra, bütün aletleri karıştırdıktan
ve her tarafı birbirine kattıktan sonra balta bu

— ğını sanmıyordu, ama aklına da daha iyi bir çare
gelmiyordu.

Ona yuzyd gibi gelen bir surenin sonunda,
vurgunluktan ve havasızlıktan nefessiz kalmış
bir halde elindeki çapayı fırlatarak kendini yo-

— de gumburdemekle beraber fırtına dinmişe ben-

— Buradan kurtulmak için bütün gücünü topar

— fın karanlıktı ve saati fosforlu değildi. Bir süre
sonra kapının yönünü tayin etti ve yavaşça ye-

ından kalkarak eline geçirdiği bir aletle kapıya vurmaya başladı.

İyice bakın dışıktan sonra elinçikini savurdu ve kendini yeniden yere bıraktı. Yorgunluktan başsızlıktan ve havasızlıktan başının dönme-hissediyordu

panik ona
kendini bir kez daha kapıya at-
yardım edin' diye be

gını göstereceğim,- diyordu.

ne işin var? diye bağırırdı.

Ben . ben. - diye Elsie den tuhaf bir ses çık-

meden yakaladı ve kollarıyla sardı

olur mısın?

her damlasını içti. Bütün
çatı ve Elsie'nin başı tekrar

Elsie, onun omzuna gömdüğü yüzünü kaldıra

Mark'a yakın olmaktan daha da güzeldi

Sonra gülerек ekledi. «Bir daha sefere onlara
dun mu?»

«Evet, evet, teşekkür ederim,» dedi bir fısıltı

çaktı. «Yine de başım biraz dönüyor.» diyerek
saçlarını arkaya savurdu.

«Yiycek bir şeyler hazırlayayım.»

korumasına
ve gevşemeyle, Elsie arkasına yaslandı
ve etrafına göz gezdirdi

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

gözler

taklîma arzusu Elsie'yi şaşırtıyordu.
-Oturabilecek mısın?

ile baktı

koyunlarını yemeye başladı

ve o yemeğini yerken
yudumlamaya başladı
sessizliği, ancak topa
sesleri bozuyordu

Alden ile çaışmaya neden geldin?
abi aniden Elsie

satmıştı, dedi hırsla

yok sande, dedi

tiğinde boş gözlerle fincanına baktı
-Sana resim yapmasını o mu öğretti?

sordu Elsie

•Yatak odasının yanında •

Flsie

maml. diye tısladı

istidatı meşgul
kötü kötü bakarken bir

dü.

çinden

kunsa nasıl olurdu?

.a.

daydu içinde .Hayır kalamam kalmamalıyım
diye tekrarladi

«Nadar ürketen nedir?» diye sordu .Herha.de

eri bulmuştu. Elsie bir an için ne yapması ge

tarak genç adama doğru uzandı

birden yataga gömüldüler

da gezdirdi.

Genç adamın sert ve adaleli parmakları ete

zaklaşabilmekt.

8189011

geceye bıraktı kendini

payarak ağ'amaya başladı

man olmaya başlamıştı

lecek miydi?

Nevcede Mark'tan hoşlandığı için onu sevdi.

y.m.» dedi Elsie endişeye

Elsie bu teklifi geri çeviremeyecek kadar yor-

muştu. Bir tek bu nedenden bile olsa onu seve-
tiydi.

“Ak frene basıyorsun, neden?”

“Seni ilgilendirmez.” dedi Elsie usulca

ni kimcek tek şey, değil mi?

haykırırken Elsie, yine kendinden
başlamıştı Bugüne ka

adamın baş

dedakları Elsie'ninkilere kapandı

tes nefese kalmışlardı.

musun?» diye sordu Rick

Elsie

evin önünde durdu.

rayacağım.»

Bir ne tokmanın kolayca ve sessizce döndü
etti ve biraz rahatladı İçeri girince he
şaşırttı Hızla arkasına dönünce Tracy

“? Şu hal ile bak. Görüldüğü ka
kamışı tarlalarında herifin tekiyle

dakları ise tuhaf, mavimsi bir renk almıştı.

kararlılık okunuyordu

“İşte geldi. Bilin bakalım onu eve kim getir

çok eğlenen bir havayla söylemişti

“Ona poz vermediğim gibi bütün zamanımı da

Elsie kızgınlıkla.

“O zaman nerelerdeydin?” diye sordu Bernice

daire birilerine hesap vermeyeli çok olmuştu O

da kalması ağırla gıtmıştı

verdi

“Açıklamanı şimdi yapmanı istiyorum. Sen

e ısrar etti yaşlı kadın

“Evet, ama ...”

“O zaman şimdiye kadar onunlaydın .”

“Çok kısa bir süre için ama .” demesine kal

“Sana açıkça söylemişim, bız bu tar in

aria görüşülmesinden hoşlanmayız. Bu ne

e bızler için çalışanların da bu gibi kınse

“Şimdi söyle bakalım

’nın dediği gibi bir teklifte bulundu mu su

ama ben kabul etmedim ve de poz ver

anlatırım. Uyumaya ihtiyacım var - dedi

mı gitmedin mi?»

«Onun evinin istikametinde!» diye sözünü kes
ti Tracy

de yaşlı kadına bakarak

«Evet, biliyorum. Eve gittin mi?» diye başın
salladı

şından geçenleri özetled.

«Aman Tanrım ne hayal gücü. Sen kendine

belirtti Tracy.

sorun.» derken sesini iyice yükseltmişti Elzie

Seni başka türlü biri sanmışım »

bilirsin »

» lütfen. Başucumdaki çekmecedeler biraz su lütfen.»

«Gül» diye bağırdı Tracy

«A. O kovmadan bir yere gidemem.» diye kar koydu Elsie

» yat demek istedim »

Tracy yatağın kenarına atıldı ve çekmecenin aç

ık yatan Bernice a endişeye bakan Elsie »

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

tepenin

. yörenin başlıca özelliği olan rüzgâr hafif
yordu

çatı

çın gelip ona yla
uyuyor olabılırdı Ufak tefek, esmer tenli kadın
grip de Elsie'yi hâlâ yatakta bulunca hay

g gözlerin, ona dıkmıştı

.Mrs. Stevens saat on bir oldu Burada ne işiniz

Bugün çalışmayacak mısınız? diye sormuş

o adamlara has şivesiyle

bette çalışacağım,- diyen Elsie aceleyle zalk

senra da pırsın olmuştı Kendini kolu has

Lily

abılır, olmuştur

Wise kremalı mazunun son dilimini yiyip, kahvesini bitirirken düşünceli bir tavırla dışardaki

olmayan işçiler alınırlar onlar da asgari ücretten

terden biri Aldenların anlayışlarına ters düşen

piya konur ve bu, sicillerine işlenirdi. Ondan sonra da başka yerlerde iş bulmak hayli zorla

Elsie'nin bakışları anlamsızdı. Ya ay

geç girdiği için işine son verecek olurlarsa? Ama hayır Mrs. Alden bu tür bir kimsede değildi Mrs.

kötüyse Dorada'da nasıl kalabilecekti?

niyor idiye tembел biri de olamazdı. Elsie'nin sanat hakkında fazla bilgis olmamakla beraber, yeterli ve disiplinli bir çalışma göstermeden şunu biliyordu

Belki de yalnızca kadınlarla ilişkilerinde muay

sinden hiçbir şey vermeyen cinstendi. Eğer elin gere kendisinden istendiği gibi ona poz verir, bir süre onunla yaşar yatağını paylaşırsa bir kez daha acı çekebilirdi. Elsie'nin ondan beklentileri

çaktı. Elsie, vereceği ayka karşılık yalnızca kendisinin sevilmesini, Askinin bir tek ona a.t olmasını isteyecekti.

En iyisi Rick ile hiçbir ilişkiye girmemektir. Tracy bu tarz ilişkiler için daha uygundu. Zaten

ıştı. Tracy bu tarz oyunun kurallarını iyi bilir

BESİNCİ BÖLÜM

Başını kaldırmadan bir buçuk saat kadar çalıştı sonra, daktilo ettiği sayfaları yeniden göz

o dağını bıldırmemıştı. Hizmetkârlar boş, de onan orada o dağını unutmuşlardı. Clarke Alden'in, ailesinin ve misafirlerinin gölgesi onlara kendisinin Bernice'in sağ kolu olduğunu unut turmuş olmalıydı. Eise'nin dudaklarında acı bu zulumseme belirdi. Hayatında ilk unutulmuşu değildi bu! Sessiz ve çekingen olduğu için kendini hiçbir zaman ön plana atmaz, bu nedenle de unutulduğu çok olurdu. Nasılsa bu duruma alıştı artık.

Arkasındaki kapı birden açıldı ve Elsie kandal taşıyla birakhte o yöne doğru döndü. Orta boylu gri saçlı bir adam girdi içeri ve kapıyı arkasından kapattı. Küçük gri gözlerini Elsie'ye dikerek. «Mrs. Stevens siz misiniz?» diye sordu.

Elsie «Evet.» diye cevap verdi.

İleri çekinde ona doğru yürüdü. «Zaman derken övey annem Bernice Alden için çağırmaya geldi.» dedi.

«Evet iki haftadır buradayım.» dedi. Elsie. «Fakat şeye kalkıştı. Adam ondan daha uzun olmalıydı için kendini bu pozisyonda daha rahat his

ın şşınız gecelerinizi!.

•Ne manasebet!- diye söylendi Elsie

ar

sormuyorsunuz?• diye sordu Elsie

•ın otele bıraksın.-

•Paramı almadan hiçbir yere kimadamanı

ışın karşılığını isterim,• diyerek belirtti Elsie

•Anlaşmanız nasıldı?.

•Haftada iki yüz elli artı masraflar,• diye cevap verdi Elsie

•Ayıptıyordu adam.

•İk. haftadan üç gün eksik •

•İşte size iki yüz elli Amerikan doları Şimdi eşyalarınızı bir an evvel toplayın Carter a on be-

sonra topuğu üstünde donerek dışarı çıkarken elyle de Elsie'ye odayı terk etmesini belirtten bir işaret yaptı Clarke Alden Elsie yavaşça kapıya doğru yurudu

•Mrs. Alden'in tarihçesi ne olacak Yazdığım sayfaları ne yapayım?• diye sordu Elsie

Stevens'.

ne yapacaksınız. Kanada'ya mı dönecek

•Evet. Sint Maarten a ne zamanlar uçuş var?•
 diye sordu Elsie

•Günde bir kez. Sabahları •

•er ayırtabilir miyim?•

•du Lesley in cevabı

Orası kestirdi.

ya dondum,• cevabı Elsie yi şaşırttı. A

ı ne doğru yoluna devam etti.

Elsie koltuğunda geriye yaslandı. Şakakların

farkına varmış mıydı adam acaba?

Ha! Rick', surf düşünmekle bile bu kadar heyecanlanabileceğine inanamıyordu. Kendisine neler oluyordu? Bu adam ona neler yapmıştı?

arınızı ben getiririm,- dedi.

kasından yetmişti

ben sizin için yaptırabilirim Ama ayrılmak ist-

•Daha uzun kalacak param yok.»

nuz?»

•Sevıyorum ama... artık işsizim bu nedenle dönmem gerekiyor.»

Sylvester, «O zaman Mrs. Alden için çalışm-

ha'kında bir sürü şey biliyor olmalıydı

•Hayır, bu sabah kovuldum.»

«rahatsız etmez umarım?» diye sordu

•Etmez. Plajda yüzmenin bir sakıncası var mı?»

Sylvester, «İyi bir yüzücüyseniz, pek yok.» di-

«da da yüzebilirsiniz. Şimdi beni izler misiniz odanızı göstereyim.» dedi

•Peki ya Sint Maarten için rezervasyonum ne

şirken, onu takip ediyordu

lenceden hoşlanırsınız.»

iyi yuzucu
ayırtınız mı? diye sordu

teknelerin biriyle dolaşabilseydi keşke

dalgaya doğru kendisini bıraktı

nı bırakarak kıyıya kadar sürüklendi

ların kıyıya daha sık ve daha kuvvetli vurma

nı anladı

dık bir ses işitti yanı başında

me Ölmek istemiyorum!» diye haykırdı

zannettiğini itiraf etmeliyim. Şansın

1. kılık •

şansın da harekete geçtiğini hissetti.

susacağım.» diye sızlandı

daygusuzca

kabar

İrdi.

Karanlık artık iyiden iyiye basılmıştı. Dalgaların sesi daha derinden geliyor, rüzgâr palınyeleri hışırdatıyordu. Yıldızlar gökyüzünü süzerken, otelin ışıkları da uzaktan parıldıyordu. Gece havası ılık ve yumuşaktı. Tropikal çiçeklerin kokusu her tarafı kaplamıştı.

Lise, 'Çok romantik bir ortam,' diye düşündü. Sessizce yürürken, Rick'in elinin temasını, hiç bir zaman unutamayacağını bili

Elsie herkesin dönüp on
min etti. Sonra içlerinden bi
-Hey Rick, amma da hızlısın
geleli ancak birkaç saat oldu

, erkek gülaşmeleri takip etti
kuzaran Elsie elini çakme

«Olur, hem nasılsa bu son gecem,» diye cevap
verdi Elsie

«Anlıyorsun değil mi?» diye ekledi kıbarca

Sylvester içini çekip, omuz sıkarak, «Anlıyo-
rum. Siz daha iyi bilirsiniz. Sonra görüşürüz
tık. Size de iyi geceler hanımefendi,» dedi ve
yanlarından ayrıldı.

«Nez?» diye sordu. «Geceyi burada geçirmeyece-
ğimi nereden çıkardın?»

ve terslendi genç adam

«değilim,» diye söylendi Elsie

şarak onu merdivenlere doğru iteledi

«İle bunu benim kadar biliyor.»

«Evet ama nerede kalacağım. Bir yerlerde ya-
mam gerekiyor!» diye fısıldayarak cevap ver-
di Elsie

«Bu konuyu akşam yemeginde düşünürüz. Şu-
an için»

«...» gibi sıkışman gerekecek. Bu hainle se-

dolayamam Üstünü değiştikten son
da topla Odanın numarası kaç?

sonra genç seni alırım »

n, » diyerek topuk-
yaptı ve merdiven-

ıdı

Rick onu boğalmaktan kurtarınca neler ol-

ıçın yalvarmıştı

aynadaki görüntüsüne baktı

Her zamanki gibi görünüyordu. Yoksa farklı

karı doğru kıvrılmıştı. Evet, her şeye rağmen bir

dokunmuştu ve bunun sonucunu Erisle bile beğen-
mişti

Hirden vücudu bir heyecan dalgasına sarılmıştı
Ancak bu kez ruğunu sürerken elleri titemiyordu

ocep gerisine boş mu varmış,yd.? Ne

Flaydan, eski bir evin arkasındaki verandaya

yerleştirilmiş mumlar yemeyen müşterilerin yüzünü hoş bir şekilde aydınlatıyordu

Lokantanın sahibi zamanından önce saçları

tuğunu fark etti Adam, onları denizi ve gökyüzüne

bir köşeye oturttu Menüleri verdikten sonra önceden bir şey içip içmeyeceklerini sordu Elsie'nin isteği üzerine Rick, bir şişe beyaz şarap ısmarladı patron da masalarından ayrıldı

Rick, "Luigi İtalya'nın Ceneviz şehridendir Aynı zamanda çok da iyi bir aşçıdır Buraya geçen sene yerleşti ve bu lokantayı açtı Dükkanı

kuruldu

Elsie menüyü açarken, "Bazı arını severim Ne den Dorada'ya geldi? Ben yalnızca yerli bulur burada çalışabileceğini sanıyordum," diye cevap verdi.

"Bana kalırsa buraya gelişinin sebebi işsizlik nedeniyle dışarıya işçi göndermek zorunda olan bir ülkenin vatandaşı olması ve de yaşatılmasıdır. Denedim için yakın olduğu işi yapabileceği ortamı ancak burada bulabilmiş olmalıdır. Adı da şansın veya bir şeyler yapmaya çalışmaya bir sürü Avrupalı ve Amerikalı görecektir. Yerli halkın yapamadıklarını yapabiliyorlarsa yabancılar da şanslıdır Luigi'nin turistler için uygun menüler hazırlayabilme yeterliği var Dorada da bir tatil beldesi olarak turizme açılmaya çalıştılar

'nın karısı İngiliz'dir Zan

ıu sinemaya çalıştı.
yirmi iki veya yirmi üç civarındasın
muyum? »

am üstüne bastın.» dedi Elsie içini
da yüzünü buruşturarak ek-
yirmi üç olacağım »

tan sonra yanlarından ayrıldı

önemine inanıyordu.

«Değişik mi?» diye sorarken Elsie

sediyordum.» diye mırıldandı «Şu anki hareket

gece ise » Kısa bir süre için duraklayarak etin-

laşmasını istemiyordu.

Rick, «Adı neydi?» diye sordu
«Mark»

rak

bağlayan neydi?»

«Başkaları için çalışmak,- dedi Elsie

yordu.

olduğundan gözleri görülmüyordu.

ları yüzünden her an değişebiliyordu.

ama Bernice yataktaydı ve hiç

medi. Ayrıca zaten Bernice'in benî işe almasına
o zaman da karşı çıktığını söyledi. Sözüm ona
bir dönemde de benî işe almışmış.» Bernice'in

«Hafızasında hiçbir şey yok. Gayet akıllı başında
bir hanımefendidir. Clarke Alden'in bu durumu
bahane ederek onu bir huzur evine kapatıp ka-
dını mutsuz etmesinden çok korkuyorum.» de-
di.

Elsie'nin duyguları ağır basmış, sözünü bitire-
meden mendil aramak zorunda kalmıştı. Rick
ona yarı alaycı, yarı sevecen gözlerle baktı.

«Yufka yürekli sulu göz! Ben Clarke parayı
verdi mi?»

di.

lıkla.

eve otobüsle gideceğim.»

ri manâ izin vermem,» dedi Rick.

Garson tekrar göründü. Elsie dudaklarından
dı. Adam önlerindeki boş tabakları alarak Cemi

ünde yediler.

«Ken Alden'da babasıyla geldi mi?» diye sordu.

le, orayı işgal etti
gitmem gerektiğini

verenın olacak Haklı mıyım? Hiç Tracy ile ben
den söz etti mi?»

zorunda kaldı. Tracy'nin bir gece önce ona ve

sözünü kullanmıştı »

lendi

«O zaman, ilişkiniz oldu demek ki?»

o.» dedi.

«Aslında ona acıyorum. Ken ile olan evliliğin-
de çok mutsuz,» diye fikrini belirtti E.s.o

ın önü
da bu sabah kayınpederine geceyi seninle geçir

Sence? - diye sordu ve sözünü
Rick'e baktı. Rick bu bakışı göz

örmüştü.

mayordu

oldu bittaye getirmişti.

kın yok - diye çıkıştı

hanırlatmada bulundu

onlara borçluym, - diye ekledi

tardım, - diye devam etti Rick.

bunu da bilemeyecektin ve. -

divebilirsin, - dediğinde sesinde otoriter bir
e vardı

•Ama . ama dün gece yatmamızı teklif etmiş
yerde konuşsak olmaz mı?» dedi

un boş tabakları toplamaya

verandaya çıktı. Elsie huzursuzlukla onun gidi-

ni denetleyebileceğine inanmasını istemiyor-
du.

Yani başında, «Mernaba, adım Joan Bianco.»
diyen yumuşak İngiliz şivesiyle konuşan bir ses
duyunca başını kaldırdı. Açık tenli bir kadın ma-
sahın yanında ayakta duruyordu. Uzun kahve-
rengi saçlarını arkasında bir kurdeleyle bağla-
mış. İki elinde kremalı çilek ve kahve bulunan bir
tepsiyi elinde taşıyordu. Tepsiyi masaya bıraktı
ve ekleri Elsie'nin önüne yerleştirdikten sonra,

«Bir arkadaşımı getirdiğimi söyleyin, tanı-
şmak için servisi ben yemaya karar verdim.
Burakla öbür odada karşılaştık. Bir şeylere kızmış

rasla Elsie'ninkilere döküldü. «Nedenini biliyor-
musun?»

«Galiba sövdiğim bir şeye kızdı. Adım Elsie
Stevens.» dedi. genç kadın açık vermemeve çalı-
şarak.

«Memnun oldum.» derken Joan gülümsüyor-
du. «Ne dedin?»

«Ona, deneme mahiyetinde, iki gün poz vere-
diğimi söyledim. Şimdiye kadar bu işi hiç
yapmadım. Hoşlanmayabilirim veya becereme-

Deneyeceğımı söyleyince memnun oia
duşunmuşum kızacağı hiç aldima gelme-

de kızması gerekirdi. Birkaç zaman
bir model aradığını biliyorum Aslin
de poz verebilirdim, ama Luigi'nin bu iş-

tertipliği bir tur sırasında
: Simdi mutlu bir eş ve de an
r zamandır buradasın Elsie?-di.

Hala da gelmelerini bekliyoruz!-

•Ne yaptın?• diye sordu Elsie

Joan. •Ben mi?- derken muntazam kaşların

dönebiliirdi Ama Rick, onu ikna etti ve bir hafta

la doldurdu. Böylece burası da hoş bir hava
kazandı Ayrıca işçilerin bir kısmına fazla
mesai yaptırarak mutfağı kurdurttu. Sonra da

rine getiremeyecek kadar heyecanlıydı!-

zı anlat,• dedi

Elsie ona Sint Maarten'deki karşılaşmalarını

günmedi

aldırma. Neticede o bir sanatkar. Bili

-Peki,- d.yerek Elsie ye göz kırpan Joan, -W.1
Hamstow'n'a gelince beni ara,- d.ye ekled.

olur,- d.yerek sessizliği bozdu. -Başka bir yerde
kalmayı tercih ederim -

-Nerede?-

-Denny's den başka oteller vardır herhalde?-

-Evet, bir sürü eski çiftliği restore ederek lüks
otellere çevirdiler. Onlarda kalmaya paran yet-

harlamak istemem,- d.ye cevap verdi. -Benimle

ar mı,ım?

-Herkes . beraber yaşıyoruz zannedecek,- di
ye kekeledi Elsie

Rica vites değiştirenken bir kufür savurdu

? dedi kızgınlıkla. -Kim ne isterse düşün
sun, benim umarumda bile değil - Sonra durak-

Sabahları uç yerine dört saat. akşamüstleri de
turkaç saat poz vereceksin'-

Yine ortalığa sessizlik çöktü Joan'un söylediği-

ve bu kadar tutucu bir yaradılışı olmasaydı

YEDİNCİ BÖLÜM

olarak duruyordu

karanlıkta, Havasızlıktan bunalım

masını bekliyordu.

Antropometria - Elcio de Azevedo - 1921

ün ressam senpasının gerisindeki yak

tahtası, ona da bir sürü boş be

İyi Risk Elde'ye bakarak,

söz verdin Şimdi sözünü ye
Arkamı dön ve burada olma-
da divana doğru yürü ve

duraklamış. gözlerini
merdivenlere doğru
illegitim düşünmüştü

Rick • Seni tek ko

yabilirim. Ama sana dokunmak
neler olabileceğini pekâlâ bili-
yorum, o zaman da benden nef
birçok neden doğabilir,» demişti
halâ ona dikili, birkaç adım ge-

onun sandalyesine yerleşmesini bek
sehpanın üzerinde bir şeyler ayar
eğildiğinde yüzü tahtanın arkasında
anda tekrar merdivenlere doğru ko

venlere doğru koşmamış, divana
muştı. Divana vardığında omzunun
sına bakmış, Rick'in sehpanın ar-
muş olduğunu görmüştü. Yavaş
nın kemerini çözmüş ve onu o
aşağıya, yere kaydırmıştı.

az tanıdığı bir erkeğin önünde çıp
nasıl cesaret edebildiğine şaşarak
onun bir şeyler söylemesini bekler
ekileri çıkartırken, kolları önce
aşağıya doğru uzanmış, bir bacağı
görmeyen gözlerle ılgın arkasını
bakakalmıştı. Bu pozisyonda nu

... baktığında fark etmişti
... şey söylememiş, sonunda Elmacı, ken
ona daha önce söyleneni yapıyor
nı. Her sabah kalktığında yaptığı
... larken, bir yandan da yapmak
... düşünmeye çalışmış, bir süre için
... angaçlığından sıyrılabilmişti. Lamba

yeni bir kâğıdın hisortası onun
ırlamasına neden olmuştu

anlamadığı için ilk gördüğü resim
kırılgına uğratmıştı. Bir karalama
tanınes.ne

tanıyabildin mi? diye sormuştu, elin

yorum Söyleyeceğim her pozda,
on dakika kadar kalacağını Yarın
nülü resimler yapacağım, sen de her
dakika kadar tutacaksın Biraz din

konusmalardan sonra Elsie bir
nış. poz verme süresi dolduktan
ögle yemeği yemişlerdi. Sonra
ıvermiş istediğini yapmakta serbest
tı Kendisi başka bir konu uze
istuyordu

ru dön, bir şeyler atıştırdıktan sonra
daha poz verirsin. O zamana kadar
serinlemiş olur,- demişti.

n sonra ne yapacağını bilememiş
bir yer olsaydı Bir an için
gitmeyi düşünmüş, sonra sahil
galar aklına gelince vazgeçmişti
kez daha kramp girince, bu kez
el alamadı Dönererek çabucak o

Bacığıma kramp girdi,- dedi

ti çizmekte olduğu resme vermiş
nı kaldırmadan, -Pekâlâ, çık biraz
k burada bırakalım, akşama devam
-Yemeği hazırlamak ister misin?-

-olmek imkânı Elsie yi mem
a bir bölmeye ayrılmış olan
akta, ton balığı ve salatalı sandviç
bir çanak da meyve hazırlayıp, hep
taşıdı. Panjurlar, pencereler ve ka-
Güneş kocaman odayı aydınlatıyor

Yazmak ve de
dahi koydur, - diye cevap verdi.

İZİNCİ BÖLÜM

metre kadardı. Dört kamarası bir
limanından Andorada'nın uzak
tepelerine doğru motorla yola
a dümene nasıl kumanda olunes.
kendisi de yelkenleri açma
n köşüne giderek, yelkenler geri
valadı. Rack motoru durdurarak
elinden aldı

köşkurdek:

si davuluyordu
erie bezenmiş Dorada gorulu-

i Bu romantik manzara, bu
dönüşüğüne

22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-1044-1045-1046-1047-1048-1049-1050-1051-1052-1053-1054-1055-1056-1057-1058-1059-1060-1061-1062-1063-1064-1065-1066-1067-1068-1069-1070-1071-1072-1073-1074-1075-1076-1077-1078-1079-1080-1081-1082-1083-1084-1085-1086-1087-1088-1089-1090-1091-1092-1093-1094-1095-1096-1097-1098-1099-1100-1101-1102-1103-1104-1105-1106-1107-1108-1109-1110-1111-1112-1113-1114-1115-1116-1117-1118-1119-1120-1121-1122-1123-1124-1125-1126-1127-1128-1129-1130-1131-1132-1133-1134-1135-1136-1137-1138-1139-1140-1141-1142-1143-1144-1145-1146-1147-1148-1149-1150-1151-1152-1153-1154-1155-1156-1157-1158-1159-1160-1161-1162-1163-1164-1165-1166-1167-1168-1169-1170-1171-1172-1173-1174-1175-1176-1177-1178-1179-1180-1181-1182-1183-1184-1185-1186-1187-1188-1189-1190-1191-1192-1193-1194-1195-1196-1197-1198-1199-1200-1201-1202-1203-1204-1205-1206-1207-1208-1209-1210-1211-1212-1213-1214-1215-1216-1217-1218-1219-1220-1221-1222-1223-1224-1225-1226-1227-1228-1229-1230-1231-1232-1233-1234-1235-1236-1237-1238-1239-1240-1241-1242-1243-1244-1245-1246-1247-1248-1249-1250-1251-1252-1253-1254-1255-1256-1257-1258-1259-1260-1261-1262-1263-1264-1265-1266-1267-1268-1269-1270-1271-1272-1273-1274-1275-1276-1277-1278-1279-1280-1281-1282-1283-1284-1285-1286-1287-1288-1289-1290-1291-1292-1293-1294-1295-1296-1297-1298-1299-1300-1301-1302-1303-1304-1305-1306-1307-1308-1309-1310-1311-1312-1313-1314-1315-1316-1317-1318-1319-1320-1321-1322-1323-1324-1325-1326-1327-1328-1329-1330-1331-1332-1333-1334-1335-1336-1337-1338-1339-1340-1341-1342-1343-1344-1345-1346-1347-1348-1349-1350-1351-1352-1353-1354-1355-1356-1357-1358-1359-1360-1361-1362-1363-1364-1365-1366-1367-1368-1369-1370-1371-1372-1373-1374-1375-1376-1377-1378-1379-1380-1381-1382-1383-1384-1385-1386-1387-1388-1389-1390-1391-1392-1393-1394-1395-1396-1397-1398-1399-1400-1401-1402-1403-1404-1405-1406-1407-1408-1409-1410-1411-1412-1413-1414-1415-1416-1417-1418-1419-1420-1421-1422-1423-1424-1425-1426-1427-1428-1429-1430-1431-1432-1433-1434-1435-1436-1437-1438-1439-1440-1441-1442-1443-1444-1445-1446-1447-1448-1449-1450-1451-1452-1453-1454-1455-1456-1457-1458-1459-1460-1461-1462-1463-1464-1465-1466-1467-1468-1469-1470-1471-1472-1473-1474-1475-1476-1477-1478-1479-1480-1481-1482-1483-1484-1485-1486-1487-1488-1489-1490-1491-1492-1493-1494-1495-1496-1497-1498-1499-1500-1501-1502-1503-1504-1505-1506-1507-1508-1509-1510-1511-1512-1513-1514-1515-1516-1517-1518-1519-1520-1521-1522-1523-1524-1525-1526-1527-1528-1529-1530-1531-1532-1533-1534-1535-1536-1537-1538-1539-1540-1541-1542-1543-1544-1545-1546-1547-1548-1549-1550-1551-1552-1553-1554-1555-1556-1557-1558-1559-1560-1561-1562-1563-1564-1565-1566-1567-1568-1569-1570-1571-1572-1573-1574-1575-1576-1577-1578-1579-1580-1581-1582-1583-1584-1585-1586-1587-1588-1589-1590-1591-1592-1593-1594-1595-1596-1597-1598-1599-1600-1601-1602-1603-1604-1605-1606-1607-1608-1609-1610-1611-1612-1613-1614-1615-1616-1617-1618-1619-1620-1621-1622-1623-1624-1625-1626-1627-1628-1629-1630-1631-1632-1633-1634-1635-1636-1637-1638-1639-1640-1641-1642-1643-1644-1645-1646-1647-1648-1649-1650-1651-1652-1653-1654-1655-1656-1657-1658-1659-1660-1661-1662-1663-1664-1665-1666-1667-1668-1669-1670-1671-1672-1673-1674-1675-1676-1677-1678-1679-1680-1681-1682-1683-1684-1685-1686-1687-1688-1689-1690-1691-1692-1693-1694-1695-1696-1697-1698-1699-1700-1701-1702-1703-1704-1705-1706-1707-1708-1709-1710-1711-1712-1713-1714-1715-1716-1717-1718-1719-1720-1721-1722-1723-1724-1725-1726-1727-1728-1729-1730-1731-1732-1733-1734-1735-1736-1737-1738-1739-1740-1741-1742-1743-1744-1745-1746-1747-1748-1749-1750-1751-1752-1753-1754-1755-1756-1757-1758-1759-1760-1761-1762-1763-1764-1765-1766-1767-1768-1769-1770-1771-1772-1773-1774-1775-1776-1777-1778-1779-1780-1781-1782-1783-1784-1785-1786-1787-1788-1789-1790-1791-1792-1793-1794-1795-1796-1797-1798-1799-1800-1801-1802-1803-1804-1805-1806-1807-1808-1809-1810-1811-1812-1813-1814-1815-1816-1817-1818-1819-1820-1821-1822-1823-1824-1825-1826-1827-1828-1829-1830-1831-1832-1833-1834-1835-1836-1837-1838-1839-1840-1841-1842-1843-1844-1845-1846-1847-1848-1849-1850-1851-1852-1853-1854-1855-1856-1857-1858-1859-1860-1861-1862-1863-1864-1865-1866-1867-1868-1869-1870-1871-1872-1873-1874-1875-1876-1877-1878-1879-1880-1881-1882-1883-1884-1885-1886-1887-1888-1889-1890-1891-1892-1893-1894-1895-1896-1897-1898-1899-1900-1901-1902-1903-1904-1905-1906-1907-1908-1909-1910-1911-1912-1913-1914-1915-1916-1917-1918-1919-1920-1921-1922-1923-1924-1925-1926-1927-1928-1929-1930-1931-1932-1933-1934-1935-1936-1937-1938-1939-1940-1941-1942-1943-1944-1945-1946-1947-1948-1949-1950-1951-1952-1953-1954-1955-1956-1957-1958-1959-1960-1961-1962-1963-1964-1965-1966-1967-1968-1969-1970-1971-1972-1973-1974-1975-1976-1977-1978-1979-1980-1981-1982-1983-1984-1985-1986-1987-1988-1989-1990-1991-1992-1993-1994-1995-1996-1997-1998-1999-2000-2001-2002-2003-2004-2005-2006-2007-2008-2009-2010-2011-2012-2013-2014-2015-2016-2017-2018-2019-2020-2021-2022-2023-2024-2025-2026-2027-2028-2029-2030-2031-2032-2033-2034-2035-2036-2037-2038-2039-2040-2041-2042-2043-2044-2045-2046-2047-2048-2049-2050-2051-2052-2053-2054-2055-2056-2057-2058-2059-2060-2061-2062-2063-2064-2065-2066-2067-2068-2069-2070-2071-2072-2073-2074-2075-2076-2077-2078-2079-2080-2081-2082-2083-2084-2085-2086-2087-2088-2089-2090-2091-2092-2093-2094-2095-2096-2097-2098-2099-2100-2101-2102-2103-2104-2105-2106-2107-2108-2109-2110-2111-2112-2113-2114-2115-2116-2117-2118-2119-2120-2121-2122-2123-2124-2125-2126-2127-2128-2129-2130-2131-2132-2133-2134-2135-2136-2137-2138-2139-2140-2141-2142-2143-2144-2145-2146-2147-2148-2149-2150-2151-2152-2153-2154-2155-2156-2157-2158-2159-2160-2161-2162-2163-2164-2165-2166-2167-2168-2169-2170-2171-2172-2173-2174-2175-2176-2177-2178-2179-2180-2181-2182-2183-2184-2185-2186-2187-2188-2189-2190-2191-2192-2193-2194-2195-2196-2197-2198-2199-2200-2201-2202-2203-2204-2205-2206-2207-2208-2209-2210-2211-2212-2213-2214-2215-2216-2217-2218-2219-2220-2221-2222-2223-2224-2225-2226-2227-2228-2229-2230-2231-2232-2233-2234-2235-2236-2237-2238-2239-2240-2241-2242-2243-2244-2245-2246-2247-2248-2249-2250-2251-2252-2253-2254-2255-2256-2257-2258-2259-2260-2261-2262-2263-2264-2265-2266-2267-2268-2269-2270-2271-2272-2273-2274-2275-2276-2277-2278-2279-2280-2281-2282-2283-2284-2285-2286-2287-2288-2289-2290-2291-2292-2293-2294-2295-2296-2297-2298-2299-2300-2301-2302-2303-2304-2305-2306-2307-2308-2309-2310-2311-2312-2313-2314-2315-2316-2317-2318-2319-2320-2321-2322-2323-2324-2325-2326-2327-2328-2329-2330-2331-2332-2333-2334-2335-2336-2337-2338-2339-2340-2341-2342-2343-2344-2345-2346-2347-2348-2349-2350-2351-2352-2353-2354-2355-2356-2357-2358-2359-2360-2361-2362-2363-2364-2365-2366-2367-2368-2369-2370-2371-2372-2373-2374-2375-2376-2377-2378-2379-2380-2381-2382-2383-2384-2385-2386-2387-2388-2389-2390-2391-2392-2393-2394-2395-2396-2397-2398-2399-2400-2401-2402-2403-2404-2405-2406-2407-2408-2409-2410-2411-2412-2413-2414-2415-2416-2417-2418-2419-2420-2421-2422-2423-2424-2425-2426-2427-2428-2429-2430-2431-2432-2433-2434-2435-2436-2437-2438-2439-2440-2441-2442-2443-2444-2445-2446-2447-2448-2449-2450-2451-2452-2453-2454-2455-2456-2457-2458-2459-2460-2461-2462-2463-2464-2465-2466-2467-2468-2469-2470-2471-2472-2473-2474-2475-2476-2477-2478-2479-2480-2481-2482-2483-2484-2485-2486-2487-2488-2489-2490-2491-2492-2493-2494-2495-2496-2497-2498-2499-2500-2501-2502-2503-2504-2505-2506-2507-2508-2509-2510-2511-2512-2513-2514-2515-2516-2517-2518-2519-2520-2521-2522-2523-2524-2525-2526-2527-2528-2529-2530-2531-2532-2533-2534-2535-2536-2537-2538-2539-2540-2541-2542-2543-2544-2545-2546-2547-2548-2549-2550-2551-2552-2553-2554-2555-2556-2557-2558-2559-2560-2561-2562-2563-2564-2565-2566-2567-2568-2569-2570-2571-2572-2573-2574-2575-2576-2577-2578-2579-2580-2581-2582-2583-2584-2585-2586-2587-2588-2589-2590-2591-2592-2593-2594-2595-2596-2597-2598-2599-2600-2601-2602-2603-2604-2605-2606-2607-2608-2609-2610-2611-2612-2613-2614-2615-2616-2617-2618-2619-2620-2621-2622-2623-2624-2625-2626-2627-2628-2629-2630-2631-2632-2633-2634-2

kuvvetlenmişti. Yarım dönmek zorun.

uzaklaşmıştı. Ara

dalan iki pelikanın dışında hiç
muyordu.

yakın bir yerde çapayı attı sonra
kıyısında mayosunu giymişti

şortunu çıkardıktan ve mayosu
sonra. Rick ona şnorkeli nasıl kul-
-ıkladı. Az sonra ikisi de inanılmaz
bir suda yüzüyorlardı

sahile yâzdüler ve i-

ki, papaganların öttüğü orman

a döndüklerinde bir palmiye-
ar. Aralarındaki gerginlik ken-

ayebilmek için fazla yakın, diye

bir arzu duydu Özüne

halde. gözünün ucuyla yanın

erkeğin kalçasını fark etti

kaçırmakla beraber, elinde ol-
-ti ve belli etmeden biraz uzaklaş-

çinden 'dülerim fark
-tı. Rick

kollarına yaslarken

vücudunun her zerresinde
-nı hissedebiliyordu.

bu korkunun da beraber oldukları zaman

başını kaldırarak ona baktı. Palmiye'nin
çığır, her zaman

akten sonraki hain.
günden beri
havaanın da bunlar

si'yi en hassas nokt
kavuşturmuş olduğu l
yüzünü saklayabilm
hitap etme.» diye mırıldandı.

oylesin, seni seviyorum.» derken
nde sataşmak isteyen bir hava vardı
m.» diye kızgınlıkla cevap verdi Elsie
bakışlarını genç adama doğru çe-
virmişti -Bana olan sev-
ya da bir granit parçasına olan
Arzularını gerçekleştirmek için

pları Elsie'yi fena halde kızdırı
onun suratının ortasına bir yumruk

-Sani Sani Maarten Havaaa
gördüğünde Emay
şekilde gö-

oda geçirdi

gi iki gün boyunca, ortada hey
görememişti. Sadece birkaç boya ve k

-Meksika'da istediğim taşı ancak

-Ve Meksika'dayken karının yanında :
lıca mı? -Elsie'nin sesi fısıltıyla çıkmıştı

lerini açıp ona baktı

-Karım filan yok,- diye cevap verdi.

ayıpıyan bir ifade ile baktı

olduğunu sana kim söyledi? -

Bianco, birkaç yıl önce öğrencisi old.

ından. Joan böyle bir şeyi
neden duydu ki? - diye söylendi.

-Bu savunan bir havada kaldı
hoşlandım,- dedi Rick ona

Elini genç kadının yuzunu
kaldırdı ama sonra vazgeçti.

baktı. Kaşlarını yeniden çatmış
neydi,- diye sordu Elsie, sesi tit-

an vazgeçtiği için biraz
uğramıştı. -Stella,- dedi Rick

sanatçıydı. On bir yıl kadar önce
ma öğrenci olarak gittiğimde ta

çok yakınlık duyduk - Kaşla
durakladı, sonra içini çekti

-Evlenmeyi çok istiyordu, onun
derken sesi donuklaşmıştı Eli

beyaz olan kumdan bir
rinin arasından süzülme

-istemiyor muydun? -

omzunun üzerinden Elsie ye

ve ikna edici bir

Omuzlarını silerek

-Bir yıl sonra, boşanabilmeyi
ızı teklif etti. Hata yapmış

ayrılarak Manzini ile çalı

ya ya gittim. Bir yıl sonra boşan
ya döndüğümde Stella'nın

yattığını öğrendim -

Bu sözler Elsie'nin ağzın

dan istemeyerek çıkmıştı. Ne!

ye yakın bir yere verleşerek, onu ha-
nıan kardeşi, Stella'nın, olumsuz has

nu söyledi. Duradadı. Kısa süren bu se-
ifade edilmeyen duygular neden olmuştu. Tı-
rar detayn ettiğinde sesi duyulamayacak kade-

riğmon onama kalacağını badığı için, has

manda ölsen kaş'arın sesi duyuluyordu.

Koyda su sakındı. Güneşin
kızıl ışıltılar

3 gölgesinin altından güneşin
4 kumbara uzandı ve gözlerini ka-

Elise nedenlerini an-
u hikaye erkeğin kısıllığı hakkın
aydınlatıcıydı. Rick böylelikle bel-
ia bulunmaya çalışıyordu. Kadın-
rme aldıkları türden işkilerden

açıklık getirdiği için man-
se onun Meksika'da gizlediği bir
u banyardı şimdi. Bir süre daha
teklif edecek olursa daha rahat
artık. Kaş'arını çatı. Yani eğer
-lıyorsa. Belki de iyi bir

sağ yanını ısıttı. Sayın şir-
lian tek sestti. Aklından geçen du-
bir sis perdesi ardına gizlenir

yoktu. Balık avında

degildi. Ön guvertede durarak

batmış, su gümüşü bir renge
da. Dorada sış mor bir le-

elen yabancı bir hayvan sesi Elise ;
Kayadan ayrılarak korkuyla çevre-

tek boğulmuş olamazdı Boğulma
zamanında onu kaybetmeye daya

Motorun sesi

diye mırıldandı -Sana bir şey ol
Lütfen buraya dön
lenme,e bas

Parmaklarıyla gözyaşlarını sil
kaktı. Motorun nasıl çalıştığı.n.
stı Kabindeki sigortalar'a bir
genel.yordu Eğer doğru hatır
ta osu basama

r harit

n ve 2 bindan 1

raz demektir -

-Evet -

Rick zafer kazanmış bir edayla, «O hald
bakıyoruz,-» diyerek Elsie'yi kucakladı: kanın
nin ortasına kadar taş.yarak çekilince iki kişi k
yatak haline gelen kanopenin üzerine bıraktı

Genç kadını kendisine doğru çekerken «Artık
korkmuyorsun, değil mi? Şimdi yapacaklarımız
seni ırkatmasın,-» dedi

«Şimdi, şimdi istiyorum -» diye fısıldadı. Elsie

Rick'in elleri genç kadının vücudunu sevgi do
tu okşayışlarla keşfetmeye başladı Ellerinin bi
raktığı yerden dudakları devam ediyor genç ka
dında, tüm çekinme ve utanma duygularını yok
eden, tepkiler yaratıyordu. Kendisini bir şehvet

veya sıcak olmasına aldırmıyordu Çeçen
an onları daha da yakınlaştırıyordu Ta ki
unda zevk ve heyecan içinde bir bütün olana

yatıyordu. Rick giyinmiş doşoğun kenarın

u

adam, «Bir şeyler yemek ister misin?» di
Elsie'nin burnuna pişen balık kokusu

«Bir şeye rağmen avlanabildin demek?»

«Evet, acıkmadın mı?»

«Evet de nasıl?» Elsie gözlerini kaçırmaya ça
Biraz önce olanlardan sonra, Rick den daha
k utanır olmuştu Genç adamın Elsie de ha

sini bile şaşırtmıştı. Halbuki onda herhangi
eğışiklik görülüyordu «Saat kaç?» diye

177

Elsie, «Gül... gülmemi istiyor musun?» dedi. Li-

am suçum, çünkü ben iyi bir model degdim,-
dedi, alçak bir sesle

olmamalarının neden, sens.n,- dedi.
Rick Fikrini bu şekilde belirtmesi Els.e nin fena

anladığını gordü, «Bu sabah son derece kötüy-
ün. O kadar kasılmıştın ki neredeyse kazık gi-

yardım.» Rick öne doğru eğilerek bir elini El-
saya başladı. «Ama şimdi neden öyle olduğun-

marım,- dedi yumuşak bir ses.e. Sonra da sevim-
bir alaycıca, «Demin yaptığımız gibi, sevgi-
gevşetici bir etkisi vardır. Artık benden
almıyorsun,- diye ekledi.

kopürerek, «Benimle bunun için mi sevgi
diye sordu.

«Belki de,- diye dalga geçti sonra başa-
t almak için kaçırdığı elini havada ya-

«Hayır, hayır,- dedi. «İkimiz de aruk
koyamadığımız için ve birbirimize aşık ol-

54
Sint Maarten Havaydaşının küçük beşeme su.

anonsunun yapılmasını bekliyordu Çevrelin

gözetin, çalın yanında oturan zenciyi
ayydadı. A tam, kurtane renk, gözetin

709, 1000 ediyordu. Yaman saat kolları ev

ka koduğuna yerleşti Sheila Prattın Kathy'nin yanına oturması olmasından dolayı memnurdular. Her mahalde en taddelerden topiada en kolları rafına yayılmış şehrin ışıkları parlıyordu Evine

fermanlarını açmaya başlamıştı. «Mrs Bernice Al den olum mu gazetelerden okudum.»

«Gidi mi?» Elsie bir hayret çığlığı kopararak ayna başına doğru koştu.

Kathy «Buluyor muydun?» derken kolları çab-

«Aynı o faguna bu bulurdum, ama ölebi rdeğ hiç akıma gelmemişti.» dedi. Elsie çabucak «İki hafta önce Florida da bir hastaneye vattır dılar. Sonra da hiçbir şey duymadım.»

«Aşırı şaşırılmış görünen Kathy «Nasıl oldu?» di-

Ekla arkaya doğru savurdu. Rck den ayrılma-
r n verdiğ. acıya da inmesine yarayan uyusuk
luk yavaş yavaş kaybolmaya başlamıştı. Kimse-
nin göremeyeceği bir yer' re kaçmak, yatağına
girmek yorganlı tepesine kadar çekükten sonra
ışıkta bir daima gozyaşı kaınayıncaaya kadar ağ-
lamak istiyordu.

«Bir ressam heykeltraş için çalışıyordum,-
derken ses. şaşılacak derecede soğuk ve kontrol
edilebilir. «Poz veriyordum»

«Çünkü» diye sorarken Kathy'nin sesi bir
tuhaf çamış gozleri faltaşı gibi açılmıştı. «Sen
mı?»

Evet ben Elsie arkadaşının şaşkın tavırına
gülmekten edememişti.

Tanrım, sen daima mucizeler yaratırsın!- di-
yerek daha fazlasını öğrenebilmek için merakla
onu doğru egadı Kathy. «Neye benzıyordu? Genç
mıydı?»

«Ouzlarında»

«Yakışıklı mıydı tır?»

«Kendine göre İri ve bronz tenliydi»

«Tırı biri miydı?» derken Kathy'nin gözleri
pırıl pırıldı.

«Pek sayılmaz»

«Pek ya sen O?»

Evet bir ilişkiye girdin dedi Elsie kısaca ve
ayaga kalktı Kendini güçlülse yatak odasına
doğru sarakieverek. «Şimdi yatmak istiyorum
İş bulma durumu nasıl? Galiba verin bir iş ara-
maya başlamam gerekcek» diye ekledi

«Gittiginden beri değişen bir şey yok B'ko
musun ayrılmış çok olmadı»

Elsie için çekerek «Bara avlat geçmiş gibi ge-
liyor» diye cevap verd.

«Muzedeki işimi yapacak birini bulamadım»
«Nasıl ilk oray denevebilirsin» Kathy gözleri

de soru dolu bakışlarına başını yana egerak,
den ona poz vermek ihtiyacını duydun? Senin
sınımlarını mı çizdi?» dedi

«Birkaç skeç, birkaç da karakalem yaptı Ay-
rica iki resmimi de çizdi ve boyadı. Çizdiklerini
satılarak heykeller yapacakmış. Bunun için de
Meksika'ya gitti»

«Aman Tanrım!» diye söylendi Kathy «Bu ya-
pı ar sergilenencek mi?»

«Eminim Bir şey söylemedi» Elsie bir kıv da-
na esnemi «Ben almaya geldiğin için teşekkür-
ler Yarın görüşürüz İyi geceler» diyerek odası-
na çekildi.

ONUNCU BÖLÜM

Yatağına yatınca penceresinden içeri süzülen sıcak lambasının ışığına bakarak Rick'i düşündü. Daha henüz dün gece şeker değirmeninin üst katındaki yuvarlak odayı paylaşmışlardı. Andorada koyunda geçirdikleri o günden sonra her gece kimi zaman sevişerek kimi zaman sadece uyuyarak beraber yatmışlardı. Elsie her sabah ona poz vermiş, orada sadece onunla beraber bulunmaktan mutluluk duyuyordu. Her öğlenden sonrayı ise yalnız geçiriyordu. Rick ise tek başına sanatıyla uğraşarak ya da cipine atlayıp Elsie'ye hiçbir zaman açıklamadığı bir yerlere giderek geçiriyordu bu saatler.

Elsie bütün bu süre zarfında bu beraberliğin bir gün biteceğini biliyordu. Yine de o sabah Sint Maarten Havaalanı'nda ayrılık anı gelene dek Rick'in Meksika'ya birlikte gitme teklifinde bulunacağını ümit etmişti. Saçma ve romantik bir düşünceddi, bu. Çünkü istediği kadar resmini çizdikten sonra Rick'in artık ona ihtiyacı kalmamıştı. Birbirlerine vermiş sözleri veya herhangi bir anlaşmaları yoktu.

Birbirlerine özgür ve serbest bir aşk vermişlerdi. Elsie, Rick'i sevdiği için kalmış ve ona poz vermişti. Buna karşılık genç adama da Elsie'yi sevdiği için kalmasını, iki hafta beraber yaşamalarını teklif etmişti. Şimdi ise tüm bunlar bitmişti. Elsie yatağında donerek, gözlerini kapattı. Böylelikle gızyaşlarının akmasını önlemek istiyordu. Pişmanlık duygularına kapılmamaya kon-

dı kendine söz vermişti. Pişmanlıkla zaman kaybetmek, Rick ile beraberliğinin hatıralarını bozmak demekti.

Ertesi gün müzeye gitti. Eski patronu, Elsie'nin dönmesinden mutluluk duyarak onu işe aldı. Hafta sona ermeden yaşamı yoluna girmişti. Ama her şey eskiden olduğu gibi devam etmesi, ne rağmen Elsie değişmişti. Eski Elsie değildi artık. Dorada macerası, Mark'ın ölümünden sonra etrafına örduğu kabuğu kırmış. dış dünya ile tekrar bağlantı kurmasını sağlamıştı. Elsie eskisi gibi içine kapanmamaya kararlıydı. bu sefer.

Elsie artık kendinden emin bir kadın olarak kışkığını kazanmıştı. Artık eskisi gibi her gece evde oturmuyordu. İlkbahar yaza dönüşü, ken veni arkadaşlar edinmeye onlarla gezmeve gitmeye başladı. Tenis oynamasını öğrendi. Nehir de yelken kullanmasını öğreten bir kursa kaydıldı. Bir yığın veni insanla tanıştı. Doga sarı, kırmızı ve bakır rengine dönüşmeye başladığı zaman Elsie artık sürekli Mark'ın muhasebecisi olarak yaptığı şirkette çalışan Terry Johnson ile çıkıyordu.

Terry'nin Mark'la birçok ortak noktası vardı. Bu da Elsie için tehlike çanları demekti. Kıy, renk saçlı, nazık, ilgali, hoş bir adamdı. Noel'de Elsie'ye evlenme teklif etti.

Bu teklif Elsie'yi şaşırttı, ve ona ikinci kez aynı hatayı yapmak üzere olduğunu yanlış yolda bulunduğunu hatırlattı. Cevap üstünde fırladı. sunmesi gerekmedi. "Hayır. Hayır teşekkür ederim. Tekrar evlenmeyi düşünmüyorum. Henüz değil. Lütfen bir daha bu konuya ağız açma." dedi.

Terry'nin bu işe canı sıkıldı ve Elsie'ye ne istediğini, bilmemekle suçlayacak kadar kabalıktı. Sonra teklifini yineleyerek Elsie'nin kararını aldı.

ha da sıkıldı.

«Cevab mı vermiştim. Fikrımı değiştirmeye n. yetim yok - diye kızgınlıkla soy endi genç kadın
•Seninle evlenmek istemiyorum.»

«Ama neden? İv. bir işim var. Hemen bir ev satın alabilirim. Küçük bir dairede oturmamıza gerek kalmaz. Sen de işin bırakabilirsin. Zaten çalışmamı arzu etmiyorum. Evde oturman. tercih ederim.»

«Evde oturup ertesi gün giyeceğin gömleği yı kayıp itilemiş olarak seni beklememi istersin değil mi?» diye alay etti Elsie. «Hayır çok teşekkür ederim ama ben seninle yaşayamam Terry.»

Bu sözere çok alınan Terry, «Bütün hayatın boyunca deli mi kalmak istvorsun?» diyerek kızgınlığını dile getirdi. «Tek başına erkeksiz bir yaşam mı arzuluyorsun?»

Elsie «Evet» diye sakın bir sesle cevap verdi. «Sevdiğim erkekle beraber olamayacaksam yalnız yaşamayı tercih ederim. Hoşça kal.» Bu arkadaşlık arının sonu olmuştu.

Noel günü yeni yıl beraberinde kar ve fırtınayla da getirdi. Elsie kendine kayak satın alarak Kathy ile beraber bu sporun güzellerinin keşifine. Bir spor kulübüne katılarak kadınlar takımında oynamaya başladı. Ayrıca üniversitenin akşam kurslarını takip ederek çizginin ve resmin yapmanın ona haklarını öğrendi. sonra da koca bir mafiye veren çıplak moda çizim.

Her gün ve de her gece Rick düşünüyordu. Keşke ona vazabileceği bir adres olsaydı. Keşke Rick ona yazsaydı. Acaba bir daha onu görebileceği miydi? Hiç karşılaşacaklar mıydı?

Doradaya bir donebilse Ocak ayından itibaren bu fikir Elsie'nin aklında yavaş yavaş kök salmaya başlıyordu. Herkese bir hafta tatil vererek gün ye hatanın sıcak oduğu bir yer

lere gitmekten bahsetmeye başladı. Birkaç gündür dlenenmek için geri kalan kısmı için güç toplamak gerekliydi.

Kathy'nin bir seyahat acentesinde çalışan Cindy adlı bir arkadaşından Doradaya turlar olduğuna öğrendi. Bir haftalık bir tatil yapabiliyordu. Rick'in bahsetmiş olduğu o pahalı lüks otellerden birinde altı gün altı gece geçirebilirdi. Sonunda Kathy'yı de böyle bir tatil için ikna etmiş bulunuyordu.

O gün postadan tek bir zarf çıkmıştı. Kathy Elsie'den birkaç dakika önce eve gelmiş olduğu için onu almış yemek masasının üzerine bırakmıştı.

Parmakıyla göstererek «Senin için Washington D.C.'den» dedi Kathy.

Meksika veya Doradadan olmadığı için azulen Elsie belli etmemeye çalışarak «İlan veya reklamların mıdır?» dedi. Bu renkli zarfı alarak inceledi. Adres ve adres, daire ve yazı vardı. So taktı. Elsie gönderenin adresi yerine Washington'da bir posta kutusu numarası vardı.

Açtı. İçinde bir kart vardı. Çekerek baktı. Kırmızı ve bakımlıydı. Kathy'nden farklıydı. Göz mışçasına çırpıyordu. Yanakları aal olmuştu. damarlarındaki kan sanki kaynıyordu.

Elsie'nin varandaki oğuşuk ığı falkeden kart «Nevmiş?» diye sordu. sonra oduğu yerde Elsie'ye yazarak Elsie'ye doğru bir hitap vardı. «Elsie» denildi. Yüksek sesle kütürürken Elsie okudu.

Patrick Greville'nin marifeti. Bütünün Greville Washington D.C.'de var olacak. Londra'dan Greville'ye konulu resim ve heykelleri görmek için. Bütünün Greville'nin o gün orada var. Bütünün Greville'nin o gün orada var. Bütünün Greville'nin o gün orada var.

Kathy derin bir nefes alarak heyecanlı,

„Ondan değil mi? Por verdğin ressam bu Bak arkasında bir şeyler yazılı.” dedi.

Elsie titreyen ellerle davetiyeyle alarak arkasını çevirdi.

Notta „Bir maritta seni orada görmeyi ümit ediyordum. Gel ve Emily'yi gör Sevgilerle Rick yazmıştı.

„Tabii ki gidiyorsun değil mi?” dedi Kathy, heyecandan nefes nefese.

„Bilmiyorum.”

„Gidiyorsun ve ben de seninle geliyorum Dave t.vede ilk kişilik olduğu vazeli. derken, bir yandan da parkasını giyiyordu „Dorada yerine Washington'a gideriz.”

Elsie „Emin değilim.” diye cılız bir sesle sordukları bir yandan da el yazısından gözlerini iri iri yazıyordu Onu unutmamış sevgisini göndermişti Elsie'nin sergi'de bulunmasını arzu etmişti Ama tuhaf bir misle Elsie kenarısının Emily Greville ad. altında yapılan heykeli görmek istemiyordu „Beni tanıyan biri çıkabilir O zaman çok utanabilirim.” dedi mırıldıyla

Fe yanı ne olmuş? Kim takar? Haydi Elsie. Sevahat agenteleri cuma geceleri açıktır Cindy bile Washington'a gidenin ucuz yollarını gösterir.

Sergi bir pazar günü açılıyordu Onlar bir gün önce, cumartesi günü, Boston üzerinden Washington'a uçarak havaalanına yakın bir otele yerleştiler Eşyalarını odalarına bıraktıktan sonra akşam yemeğini d şarda yediler, sonra bir gece turuna katıldılar Birileri Kathy'ye, Washington'un gece çok gorkemli olduğunu söylemişti

Kuvvetli şakıarla aydınlatılmış iki hevkeli, onları çevreleyen bitki ortusunun ve dalların arasından Potomac Nehri'nin sularına silüetlerini yansıtıyordu İkisi de ince, Yunan tarzı çizgiyle

niyle klasik stildeydiler Küçük kubbesiyle Jeffer son anıtı çevresiyle uyum içindeydi Arkalarının dak. Washington anıtı ise yıldızlarla donanmış kubbeye işaret eden parmağıyla göğü delirmiş çesine heybetliydi.

Mall denilen yolun kenarlarında uzanan parlak ışıklar çakmak çakmak hüzmeler yansıtıyordu.

Tepede Capitol binası, yine kubbe ve sütunlarla bezenmiş karanlık şehrin üzerinde, uçan bir masal sarayını anımsatıyordu. Beyaz Saray'ı geçince geçmez, yolda, ışıktandırılmış zarif sütunların yer alıyordu Georgetown'ın tuğla kaldırımlarının gerisinde cıvılcı evler, sık butikler ve malikâneler sıralanmıştı Rehberlik görevini de üstlenmiş olan taks. şoförünün dediğine göre, bu yorrede zenginler ve ünlüler kadar namıyarı kutuye çıkmış birtakım karanak simalar da oturuyordu.

Otele döndüklerinde kafeteryada sandviç yiyerek odalarına çekildiler Elsie yi uykusu tutmuş, orin Surekli Rick. düşünüyor, geceyi nerede geçirmekte olduğunu merak ediyordu Saatler geçtikçe ilerlerken gözlerinin önünden tuhaf olaylar geçiyordu Dorada dan annar şeker değirme nideki yuvarlak oda, palmyeler ve bertak deniz Tamarind'in bahçesindeki çiçekler kızıllık içindeki dağ Tüm bunlar Amerikan başkentindeki klasik anıtlarla birbirine karşıyor tuhaf imgeler yaratıyordu.

Ertesi sabah geç kalkular ve otelde kırıntılı bir kahvaltı ettikten sonra taks. ile galeriye gittiler Galer. Pennsylvanian Caodes. nin köşesinde restora edilmiş eski bir binaydı Şoför bu günde sergi açabilmek için çok iyi bir sanatçı olduğunu gerektğini söyledi.

Yolun kenarına bir sürü araba park edilmiş

Merdven'eri tırmalıırken Elsie doğuştan gelen
itirazının onu yeniden pençesine adığını.
setti. kocaman ve geniş antreye Kathy'nin ar-
kasına saklanarak girdi

Kathy ellerine tutuşturulan kataleğe bakarak
Bakalım senin heykelleri durabilecek miyiz?
diye söylendi

«Sisi» diye fışkırdı Elsie Bir yandan da ele-
rinde sarap kadehleri tutan kalabalığa bakıyor
da Hepsi de yüksek sesle bir şeyler anlatıyor fi-
kirlerini söylüyorlardı

«Bir patiride kimse beni duymaz.» diyen Kat-
hy kataloga tekrar bakarak, «İkinci galeride
da, «Adet kadın heykeli varmış» dedi Sonra onun
de uzanan koridora bakarak «Haydi yuru» de-
mesiyle, Elsie'yi sürüklemesi bir oldu.

Yüksek tavanlı oda aynı zamanda çok da ge-
rikti Davaları uç- çivile ahşap işler de be-
vaza boyanmış. Her iki uçtaki kocaman pence-
relerden gelen bol ışıkla aydınlatılıyordu İçerisi
çok kalabalıktı Erkeklerin çoğunun takım elbise
kadınların büyük bir kısmının da şık kıyafet elbi-
sesi giymiş olmalarına rağmen bir sürü sanat-
kar küçük uzun sarı sakalı eski paskû blucin
sefa etekler giymiş tipler de vardı Bir grup in-
sana açık altın renkte çok güzel bir taşın oyul-
muş insan boyu üç heykeli bakıyorlardı Elsie ve
Kathy bu yapıtları hayranlıkla sevreten gruba
katıldılar ve onlar da diğerleri gibi şahane bir
form vermiş, dolgun kalçalı, güzel omuzlu ve
dörtük göğüsli bu figürlere bakakalıyorlardı Hey-
kellere yüz kazanmamış olması Elsie'yi rahatlattı
Onlar kısmen soyut bir tarzda yapılmışlardı
herhangi bir kadını temsil ediyor olabiliyorlardı
Gözleri sık sık vücutlara takılıyorlardı çünkü son-
suz bir anlam yaklaşıyorlardı.

Elsie içindeki katalogu heyecanla karıştırarak

açıklamaların yapıldığı sayfayı buldu Yalnızca
bu yapıtların Emily olarak isimlendirildiği yaz-
lıydı.

Elsie figürlere bir kez daha baktı Bir tanesi
umudu ifade ediyordu İkincisinde gövde arkaya
doğru yay gibi kıvrılmış, kollar kendini teslim
edercesine yanlara açılmıştı Bu da şehveti anımsa-
tıyordu Üçüncüsü ise masum omuzlarını kam-
burlaştırmış oturan bir kadına aitti Elsie her bi-
rinde kendini tanıdı.

Elsie arkasında bir kadının «İfade ve duygu-
larını bu şekilde aksettirebildiğine göre kadını
en derin manremiyetine kadar tanıyor olmalı»
dediğini duydu.

Bir erkek sesi «Acaba kimdi? Bu kadını tanı-
mak isterdim doğrusu.» diye cevap verdi.

Bir başka erkek «Bugüne kadar yarattığı en
güzel yapıtı Yalnızlığı Cosada'yı anımsatıyor» dedi

«İkinci figürdeki erotizm Manzoni'nin ilk si-
mahı»

Başka bir kadın «Sizlerle aynı fikirde değilim
Bunlar tımarhaneye Greve'dir Bu adam dünya-
ya heykeltıraş olarak geldi Yarınki sütlü
da ondan böyle bahsedeceğim Bu figürler yarat-
ırken mutlaka bir şeylerden esinlenmiş olmalı»
diye lafa karıştı.

«Neden esinlenmiş? Esin kaynağı neydi?» di-
soran erkek gulmeye başladı «Böyle bir model
ona da esin kaynağı olmasını isterdim doğru»
diye ekledi.

Bir başka ses «Kadının kır o duygularını
memekle ısrar ediyor Ben ona sordum» dedi

Biraz önce gelen erkek «Hiç şüphesiz kadın
kendine sikiyor Bu bir mahallat Suç ama-
zım.» diyerek tekrar söze karıştı.

Elsie arkasından ragıran Kathy'ye baktı
anılar aya olmuş bir halde fikir beya-
lıyordu

... arasında arasından aceleyle odanın diğer ucuna, oradan da koridora doğru kaçtı.

«Hey Elsie, nereye gidiyorsun?»

Tanındık alaycı bir ses sevgiyle «Evet, Elsie Nereye gidiyorsun?» diye tekrarladı çarpıştıklarının da

Başını kaldırıp baktığında, güneşten yanmış bir yaz ve gülümseyerek bakan yeşil gözleri gördü. Güneşten yer yer açılmış saçları her zaman k gibi darmadağın idi. Kravat bağlamıştı ama tugumunda gevşetmişti. Gri pantolon üzerine spor bir tvid ceket giymişti.

«Geldin demek ki Gelmeyeceğinden çok korktum» diye mırıldandı «Nerede ve ne kadar kalacaksın?»

«Havaalanına yakın bir otelde kalıyoruz.» Elsie gözlerini ondan ayıramıyordu, ama Rick de aynı şekilde gözlerini kendisinden ayıramıyordu.

«Kiminle kalıyorsun?» diye sorarken sesi kışkırıklı doluydu.

Elsie «Kathy ile» derken bakışlarını ondan ayırarak arkasında durmakta olan Kathy'ye döndü. «Kathy, bu Rick Greville Kathy ile aynı evi paylaşıyoruz.» dedi. Sonra Rick'e dönerek, «Yarın evimize donuyoruz.» diye ekledi.

Rick, Kathy'ye tanıştıktan sonra, «Eşyalarını toplatıp kaldığım otele taşıtacağım. Bu gece benim kalacaksın.» dedi.

Elsie kesin ve de açık olarak «Hayır» dedi «Kalamam»

Rick Elsie'nin elini kavramış sıkarken gülümseyerek, gayet yumuşak bir sesle, «Elbette ki kalıyorsun.» diyerek tekrarladı.

«Kathy ne olacak? Onu tek başına otelde bırakamam. O olmasaydı buraya gelmezdim. O olmasaydı hiçbir zaman Dorada'ya da gitmez

d.m.» diye mırıldanırken çevredekilerin Rick'i tanıyıp, ilgi göstermeye başladıklarının farkına vardı.

Rick «O zaman o da bizim otele yerleşir.» derken gülümseyerek, hiç sesini çıkarmadan kalmış olan Kathy'ye döndü. «Bu geceyi Mayflower Oteli'nde, ama tek başına geçirmenin bir sıkıntısı var mı?» Kathy, «Hayır yok» anlamında başını sallayınca, Rick, «Haydi şimdi, gidip Henry'i bulalım.» diye atıldı.

Suluk duvarların üstünde daha da renkli görünen Dorada manzaraları ile bezenmiş bir başka odada, Henry'yi buldular.

Rick en otoriter sesyle «Henry, bu arkadaşım ve yapıtlarının modeli Elsie'dir. Onun ve arkadaş Kathy'nin eşyalarını Mayflower Oteli'ne götürtebilir misin?» diye sordu.

«Elbette. Emily'nin hayet tanışabildiği Ben'im için ne şeref» derken gözlerinde vaziyet, çakım dercesine bir anlam vardı. «Neykeler hakkında ne düşünüyorsunuz? Görebildiniz mi?» diye sordu.

Elsie tam, «Ben ben» diye başlayacakken Rick, yarı, kocaman gözlüklü bir genç Henry'ye, «rek Elsie'nin onune geldi» Henry, hanım Emily diye hitap ettiğini duydum galiba» diyerek sözünü kesti. Elinde bir bloknot vardı.

Rick «Buradan ayrılmamanın zamanı geldi» diye mırıldanarak Elsie'nin zaten tuttuğu elini daha da sıkı kavradı. «Henry'n Elsie'dir, Emily değil Henry Kathy'ye gel» dedi. «götür, hesabı kapat ve eşyalarını Mayflower'a taşıt. İkimize sonra buluşuruz.» diyerek Henry'nin konuşmasına fırsat bırakmadı.

Rick, Elsie'yi arkasında sıkı sıkıya tutarak doğru yoneldi. Birkaç kişi sergi bakanları için onları dardarmaya teşebbüs ediyorlardı.

onlar görünmez kten gelerek yoluna devam et-
ti. Nihayet ön kapıya ve basamaklara varabild-
iler. Sağa mart rüzgarı kamçı gibi yüzlerine
vurdu.

Elsie kapıların genç adamın kiere uydurmak
için koşuşturırken Henry de kim? diye sordu.

«Henry Broughton hem bu galerinin sahibi
hem de Amerika'da yapıtlarını pazarlayan kişi-
dir. Bu sergiyi de o ayarladı.»

Birkaç saat sonra galerinin değişmesini bilerle-
n. «Biz sanatçı ve galeri sahipleri için orada sergi
açabı çok. İçin için en çok iyi sanatçıların
museesi haline geliyor.» dedi Elsie. Çıplak ta-
haların arasından süzülerek taş binalara yansıyan
güneş ışını çok zayıftı.

Rick Elsie'yi daima güldüren, kendini çok ö-
nemseyen bir insan tavrıyla, «Benim sanatım çok
iyi.» dedi. Sonra yan gözle Elsie'ye bakarak
Elsie'nin kaynağı olduğun heykelleri beğenme-
ni - diye sordu.

Henry'nin haykellerinden söz edersen sen
bilmelisin. Her gün şekalaştı. Elsie Rick genç ka-
dınla konuşmuştu. Elsie beceriksizce «Bence çok gu-
zel ama beklediğim gibi değil.» dedi.

Rick ona hafif bir kızgınlıkla bakmasına rag-
men fikirlerin ümidi işkleri öğiştirice yola
devam ettüler. Küçük Lafayette parkını yü-
rütürken geçteler. Soluk güneş ışığında Bevar Sa-
rağından hafif bir ışık yansıyordu. Bir sokak da-
ha geçteler. Rick bala elini tutuyordu, fakat ko-
nuklanmıyordu. Elsie heykeller hakkında söyle-
bilirdi. Genç adamı üzmüş olabileceğini dü-
şündü.

Sokak kuzurunda bulunduktan sonra istilmiş ot-
obüsün görünmek iyi geldi. Asansörde, diğer insan-
ların onları gözlemlemesinden durdular, sonra
kuzurda kaldılar. Kapı koridorda ilerledi.

Rick'in zevkle esen stilde döşenmiş bürosunun
kapısını açarak içeri girdiler. Kocaman, küçük
bir yatak ve pencereye yakın bir masa vardı.
Masanın üzerinde bahar çiçekleri, taze meyve ve
bir şişe şaraba donanmış bir tepsi duruyordu.

Rick Elsie'nin elini bırakmadan döndü. Yaz sa-
ze geldiler. Sonra genç adam kollarını Elsie'ye do-
layarak ona sıkıca sarıldı.

«Sevgilim, sen çok üzledim.» diye başladıkça
onlardan da yanagını Elsie'nin yanığına vurdu-
yordu. Sonra dudaklarını genç kadının dudakları-
na kapandı. Elsie bu öpmeyle çok üzgün oluyordu.
«Ben genç adamın ona karşı olan hislerini çok iyi
anladım. Birbirlerine kavuşmak onları gerçekten
sevindirmişti.»

«Sevgilim, ben de seni çok sevdim.» dedi Rick.
«Sonra ve henüz Rick'in kollarını bırak-
madı.»

«O zaman neden vazmedin? diye sordu Rick.
«Yazabileceğim herhangi bir adrese, otele
Nerede gittiğini söylemeli. Ben de merak ettim
neresinde olduğunu nasıl bilebilirdim.»

«Açıkçası, çalınmış bir şeydir.» dedi Rick.
«Şimdi mi? diye sordu Elsie. «Zaten, ben de
onun hakkında çok şey biliyorum. Elsie sık sık
demişti. Sonra Rick ona doğru gitti, onu kolları-
na aldı ve ona sarıldı. «Ben çok üzgünüm.»

«Ben de üzgünüm.» dedi Rick. «Ben de
çok üzgünüm.» dedi Rick. «Ben de çok üzgünüm.»
«Ben de çok üzgünüm.» dedi Rick. «Ben de çok
üzgünüm.» dedi Rick. «Ben de çok üzgünüm.»
«Ben de çok üzgünüm.» dedi Rick. «Ben de çok
üzgünüm.» dedi Rick. «Ben de çok üzgünüm.»

«Ben de çok üzgünüm.» dedi Rick. «Ben de çok
üzgünüm.» dedi Rick. «Ben de çok üzgünüm.»
«Ben de çok üzgünüm.» dedi Rick. «Ben de çok
üzgünüm.» dedi Rick. «Ben de çok üzgünüm.»

Elsie kürk yakalı paltosunu çıkararak ceketin üzerine yerleştirdi.

Kendisine ikram edilen şarap bardağını alırken, «Sen neden yazmadın?» diye sordu.

Rick hoş bir tavırla, «Aynı nedenden. Adresin yoktu.» diye cevap verdi. «Vermeyi unuttun. Ama Dorada'daki adresime yazabilirdin. Bana ulaştırırlardı. Biliyordun. Neden yazmadın?»

Elsie, «Pek... pek emin değildim.» diye mırıldanarak kaçamak bir cevap verdi. Sonra gözlerini ondan kaçırmadan kelimelerinin üstüne basa basa, «Yazmadım çünkü... ilişkimizin sona erdiğini düşünmüştüm.» dedi.

Rick'in dudakları kederli bir gülümsemeyle kıvrılarak, «Ben de öyle zannetmiştim.» diye itiraf etti. «Ama öyle değilmiş, olmayacak da.» Elindeki şarap kadehini kaldırarak, «Sana ve bana, sevgilim.» dedi.

Elsie de, «Evet, bize!» diye fısıldadı. Çok tanıdık duygular onu etkisine almaya başlamıştı. Konuşmadan, gözleriyle anlaşarak ve bakışarak şaraplarını yudumladılar.

Bakışlarını ilk kaçıran Rick oldu. Düşünceli bir ifadeyle şarap kadehine daldı gözleri.

«Üç hafta önce, Dorada'dayken adresini Sylvester'dan aldım. Otele kaydını yaptırırken yazmışsın. Hiç değilse böylelikle davetiyemi gönderebildim.» Tekrar Elsie'ye baktığında kaşları daha da çatılmıştı. «'Emily'nin heykelleri bekledim gibi değildi.' derken ne demek istedin?»

«Dorada'dayken heykelde Emily'nin hikâyesini anlatmak istediğini söylemiştim. Ben de herhalde o yüzden olacak daha başka şeyler canlandırdım... hayatından sahneler filan gibi.»

«Benimkiler duygusal hayatını anlatıyor.»

Elsie, «Ne demek istediğini şimdi anlıyorum.» diye mırıldanırken, başını önüne eğmiş, gözleri-

ni bardağına dikmişti. Çünkü genç adamın bakışları yanaklarının kızarmasına neden olmuştu. «Onları ürkütücü buluyorum.» diye ekledi.

«Neden?»

«Emily Greville değil de ben olduklarını bildiğim için olacak.» dedi ve bu kez genç adamın gözlerinin içine baktı. «Tuhaf bir his. Hortlağımıymışım gibi.»

«İfade edilen duyguları paylaşıyorsun da ondan. Bu heykelleri gören diğer kadınlar da aynı duygulara kapılıyor. Bu gördüklerin sadece sen veya Emily değildirler. Onlar evrenseldir. Ümit, aşk ve acıyı tatmış her kadının bir parçası olabiliyorlar.»

«Bir kadın onların bugüne kadar yaptıklarının en iyisi olduğunu ve bir yerden esinlenmiş olduğunu söylüyordu.»

«Öyle. Yapıtlarımın hem en iyisi onlar, hem de iyi bir esin kaynağım vardı.» diyerek, Rick bu fikri paylaştığını belirtti. Boş kadehleri pencerenin yanındaki masada duran tepsiye yerleştirirken, «Bana Emily'nin hayaleti esin kaynağı oluşturdu. Aşkın, arzularının ve hüznünün öyküsünü anlatmadan rehata kavuşamayacağımı hissediyordum.» diye içinden geçenleri söyledi.

Elsie suçlayıcı bir sesle, «Ona âşık olmuşsun.» dedi. Genç adam dönerek onunla yüzyüze geldi ve, «Belki de.» dedi. «Ama artık değilim. Yapıtım heykellerle hayaletleri kovdum. Artık huzur içinde yatabilir.»

Rick yavaş yavaş Elsie'ye doğru yürüdü ve tam önünde durdu. Gözlerinde arzu pırıltıları vardı. «Artık Emily'nin ruhu huzura kavuştuğuna göre, tekrar gelir benimle yaşar mısın?» diye sordu.

«Nerede?»

«Dorada, Meksika, nereye gitmem gerekirse.»

«Ne kadar zaman için?»

«İstedğin kadar,» diye fısıldarken Elsie'ye o kadar yakındı ki, nefesi Elsie'nin alnına düşen perçemleri uçuşturuyordu. «Sonsuza kadar.»

Elsie aoran gözlerle ona baktı. Çok yakındılar, ama birbirlerine değmiyorlardı. Vücutlarını birbirine çeken güç karşı koymak çok zordu. Başını genç adamın göğsüne dayamak ve onun kollarında duyduğu güveni tekrar yaşamak istiyordu, ama cevaplanması gereken sorular vardı.

«Sonsuza dek,» derken samimi misin?»

«Hem de nasıl.» Rick'in sesi çok yumuşaktı. Bir parmağını Elsie'nin yanagında gezdirirken, genç kadın ürperdiğini hissetti. «Elsie, benimle evlenir misin?»

Elsie şaşkınlıkla bir adım geriye sıçradı. Böyle bir teklifle karşılaşacağını hiç ummuyordu.

«Bir zamanlar, evliliği çok kısıtlayıcı bulduğundan söz etmiştin,» diye hayretle söylendi.

«Evet öyleydi.» Rick'in dudaklarında kendi kendiliyle alay edermişçesine bir gülümseme vardı. «Öyleydi, ama o zamanlar gençtim veya kendimi öyle hissediyordum. Henüz heykeltıraş olarak kendimi kanıtlama fırsatım olmamıştı. Seni tanımadan ve seni sevmesini öğrenmeden de öncüydi. Dudaklarını öpecekmiş gibi genç kadının yüzünde gezdirdi. «Ayrı kaldığımız bu süre içinde, nerede olduğunu bilmeden, aramızda dünyalar varken ben kendimi yine de sana yakın hissettim. Senin bir yerlerde yaşadığını, bir hayatın olduğunu bilmek bana mutluluk veriyordu. Heykelleri bitirince seni görebilmek umudu, sana evlenme teklif edebilme arzusu sürekli benimledi. Biraz durakladı. Duygularını açmakta güçlük çekermiş gibi hafifçe kaşlarını çatı. «Birçok geceler, senin Kanada'ya gitmene izin vereceğime benimle birlikte Meksika'ya çağırmadığım için kendi kendime kızıp durdum.»

«O zaman neden seninle gitmemi istemedin?»

Rick, «Böyle bir şey istemeye hakkım olmadığını biliyordum. Üstelik de benimle ilgili duygularını bilmiyordum ki. Hiçbir zaman söylemedin,» dedi kızgınlıkla.

«Bildiğini zannediyordum,» derken, Elsie'nin dili tutulmuştu. «Sevmeden seninle sevişemeyeceğimi anladığımı sanmışım. Beni Meksika'ya götürmeni, seninle kalmamı istemeni nasıl da arzu etmişim.»

Rick, genç kadını omuzlarından kavrayarak tekrar kendisine yaklaştırmıştı. «Bunları neden söylemedin?» diye sordu kızgınlıkla.

«Çünkü ben de böyle bir şey istemeye hakkım olmadığını düşünüyordum. Birbirimize verilmiş sözümüz yoktu. Üstelik de Emily daima aramızdaydı,» derken, Elsie artık kendine hakim olamayarak elini onun pamuklu gömleğinin üstünde aşağı yukarı kaydırmaya başlamıştı. Kumaşın ince dokusunun arkasından genç adamın vücudundan gelen sıcaklığı hissediyordu.

Rick yüzünde hayret dolu bir ifadeyle, «Anlamıyorum,» dedi ve genç kadının elini kendi elinin içine alarak dudaklarına götürdü.

Elsie, «Aklını Emily'yle bozmuşsun,» diye fısıldadı, alnını Rick'in göğsüne dayayarak. Genç adamın kalbinin atışları değişmişti Elsie onun kokusunu içine çekiyordu. «Bazen benimle sevişirken, onu hayal ediyormuşsun gibi geliyordu. Birden o kadar uzaklaşıyordun ki. Sanki... beni öperken sanatçı kişiliğin topkilerini ölçermiş gibiydi... Gördüklerini herde malzeme olarak kullanmak için depo edermiş gibi bir halin vardı...»

Rick bir süre sessiz kaldı, ama bir yandan da koluyla Elsie'yi kavradı. Genç adamın kolları, Elsie'nin hatırladığı gibi güven vericiydi gerçekten.

«Galiba haklısın,» dedi, bir süre sonra içini çe-

kerak. «Aklımı Emily ile bozmuş olabilirim. Seni de ilk tanıdığımda o olarak düşünmüş olabilirim. Ama Meksika'dayken aklımı çelen o değildi. Sendin. Elsie'nin çenesinin altına değen erkeğin cildi sertti Rick genç kadının başını kendisine bakacak bir şekilde yukarı kaldırtarak. «Hâlâ cevabını vermiş değilsin. Bir başkası mı var?» diye sordu. Gözlerinde kıskançlık parıltıları vardı. «Evlenecek bir başka Mark mı buldun? Yoksa işin mi? İşini bana tercih mi ediyorsun? Eğer öyleyse söyle, bu ilişkiye bir son verelim. Herkes kendi yoluna gitsin.»

«Hayır başkası yok. Seni seviyorum ve daima seninle olmak istiyorum.» diyen Elsie'den sonunda bir tepki gelmişti. «Seni sevmek istememiştin, ama sevdim. Karşı koyamadım buna. İsim de sana tercih etmiyorum. Başkaları için çalışmaktan nefret ediyorum. Seninle yaşayabilmek, seni sevebilmek için özgür olmak istiyorum. Buraya gelmemiş olsaydım, bu hafta tatil için Dorada'ya gidiyor olacaktım. Seni orada görebilmeyi ümit ediyordum.»

«Hâlâ bu hafta Dorada'ya gidiyor olabilirsin. Benimle. Orada evleniriz. Ama iyi bir koca olamam. Dağınık, dalgın, küstah ve bazen aşırı buyurucu olabilirim.» dedi kendi kendine alay ederek.

«Tekdüze değil, bir gün neşeli bir gün mutsuz.» dedi Elsie, sevgiyle şakalaşarak. Elini şefkatle onun yanına değdirirken, içinde sevgisinin coştuğunu hissediyordu. «Ama her zaman iyi kalpli ve de cömertsin... fazlasıyla.»

Rick ona tekrar sevgiyle sarılarak. «Seni her kesten çok seviyorum, benim utangaç sevgilim.» dedi. «Sabah uyandığımda ve gece yatarken seni yanımda görmek istiyorum. Çocuklarımızın ol-

masını ve onları birlikte büyütebilmeyi istiyorum.» Birden ses tonu yalvarışa dönmüştü. «Elsie, bu riske girip, benimle evlenir misin?»

«Bu riske gireceğim, seninle evleneceğim.» Genç adama olan sevgisi tüm utangaçlık duygularına üstün gelerek kollarını açtı ve onun başını kendine doğru çekti. Sonra istek ve özlemle öpüş-tüler.

«Seninle sevişirken Emily'yi düşlememden mi bahsetmiştin?» dedi Rick tehdit edercesine. Sonra Elsie'yi kaldırarak yatağa taşıdı. «Yanlış düşündüğünü ispat etmemin zamanı geldi galiba. Bir daha da sakın öyle kuruntular edinme!»

Elsie tekrar genç adama doğru uzandı. İçinden gelen duygulara kendini bırakırken Emily Greville'in hayaletinin artık hiç aralarına girmeyeceğini biliyordu. Rick tamamiyle onundu. Ateşli bir âşık, ama aynı zamanda da genç kadının ihtiyaçlarını ve heyecanlarını hiçbir zaman gözardı etmeyen tecrübeli ve düşünceli bir sevgili...

Üç hafta sonra Dorada'da, Emily Greville'in evinin harabelerine yakın, rüzgârın hışırdattığı palmyelerin ve kan kırmızısı tropikal çiçeklerin duvarlarını süslediği şeker değirmenin arkasındaki bahçede, basit bir törenle evlendiler. Elsie'nin üvey annesi ve babası, Kathy, Joan ve Luigi Bianco, Sylvester ve Dorada'da edinmiş oldukları birkaç arkadaş, hepsi oradaydılar.

Neşeli ve heyecan dolu bir düğündü. Son dakika Rick, Elsie'ye almış olduğu yüzüğü bulamamış, Joan Bianco'nunkini ödünç almak zorunda kalmıştı. Elsie, o kadar heyecanlıydı ki, Rick'in, Jonathan olan göbek adını önce, asıl adı Patrick'i ise sonra söylemişti.

Ama her ikisi de birbirlerine verdikleri sözleri sadık kalacaklarını biliyorlardı. Çünkü dua sıra-

sında tekrarladıkları her sözü, birbirlerine duy
dukları derin sevginin bir ifadesi olarak, içten
gelerek söylemişlerdi.

keyifli zaman geçirmeniz dileğiyle
ebr_2011